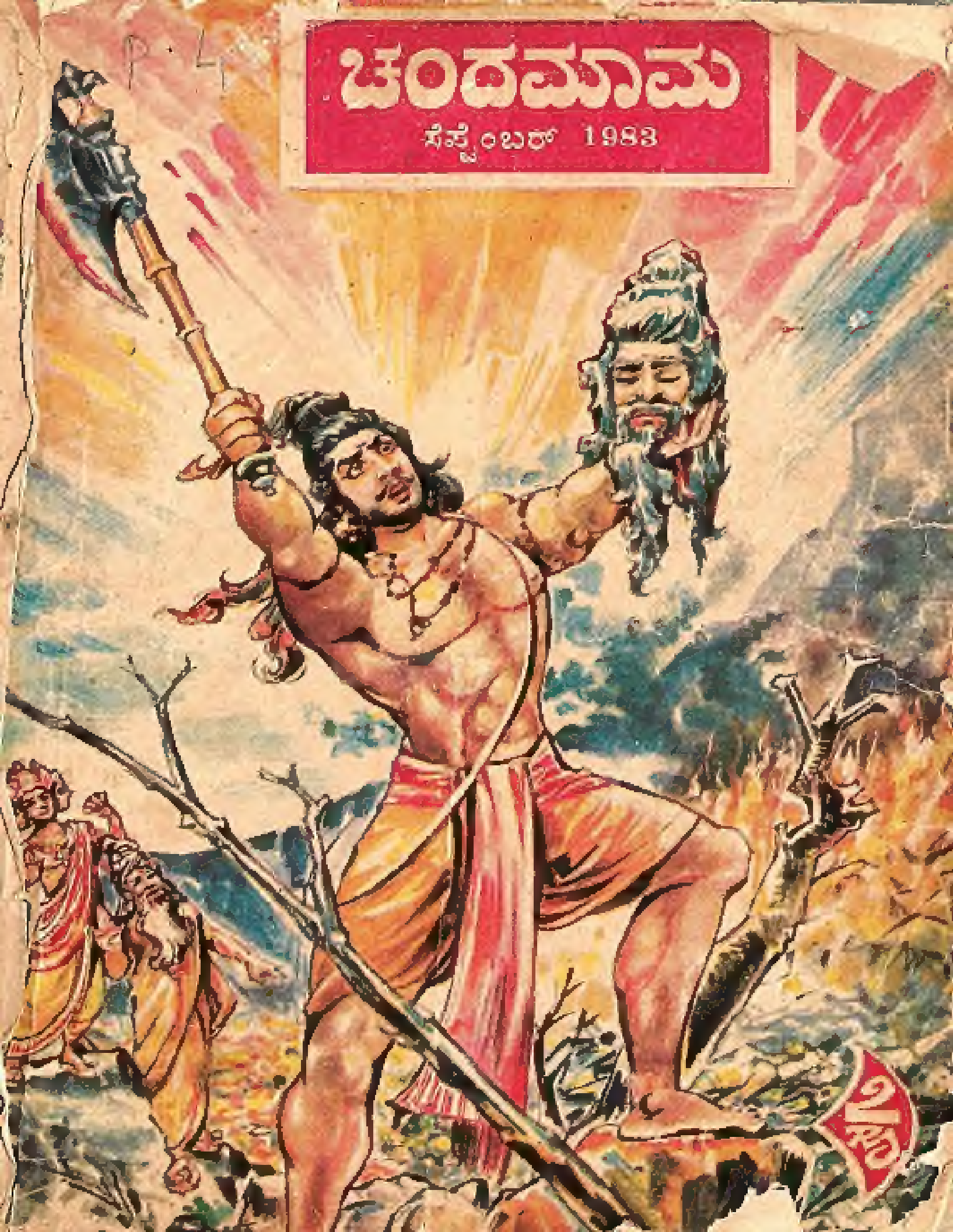

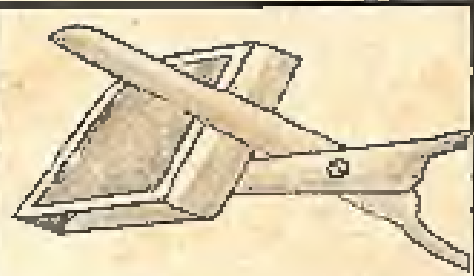
ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1983

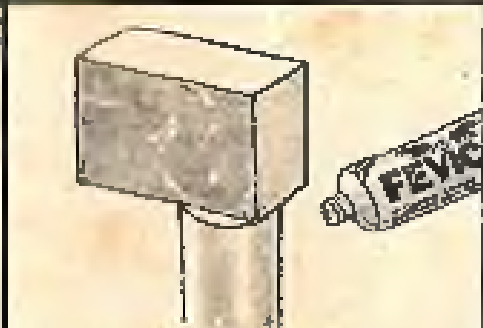

ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು:

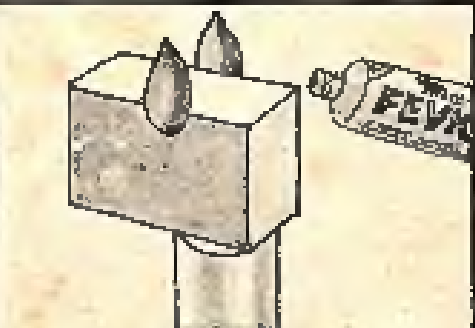
4 ಚಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು.
ದೊಡ್ಡಗಿನ ಒಂದು ಕೋಲು/ಪೆಟ್ಟು
ಕಾರ್ಡ್ ಬೇಕರ್ ಸುರಳಿ.
ಮೆದುನಾದ ರಬ್ಬಿ (ಕವಿಗಳಿಗೆ)
ಫೆಲ್ಟ, ಪೇಪರ್,
ಫೆನಿಕಾಲ್ ಎಮಾಲ್ಕರ್ ಎಡ್ ಹೇಸಿವ್

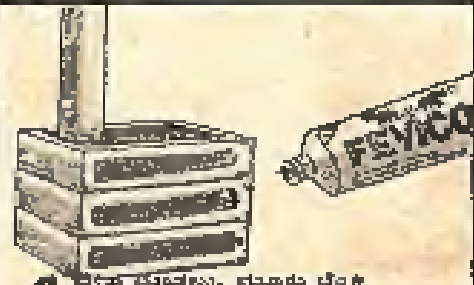
1 ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹೊರಭಾಗವನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ
ಕತ್ತರಿಸಿರಿ. ಅದು ಚರಾಭಯ ತದೆ.
ಫೆಲ್ಟ ಬೇಕರ್‌ನನ್ನು ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಅಂಟಿಸಿರಿ.

2 ಬೆಂಕಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಅಂಚಿಗೆ ಕೋಲಿನ
ಅಂಚು ತುದಿಯನ್ನು ಜೋಡಿಸಿರಿ.

3 ರಬ್ಬಿ ನಂದೆ ಕವಿಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೆಂಕಿ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಿಗೆ
ಅಂಟಿಸಿರಿ.

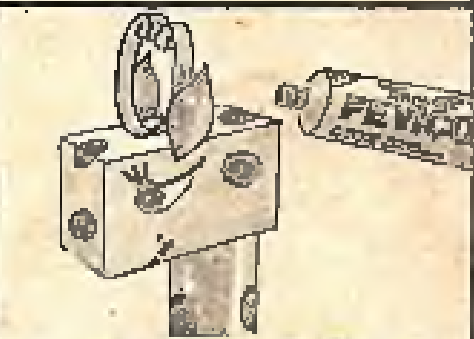
4 ಬೇಕು ಬೇಕಾದಂಥ, ಬೇಕಾದ ಬೆಂಕಿ
ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಪೇರಿಸಿರಿ ಮತ್ತು ಕೋಲಿನ
ಅಂಚಿನಿಂದ ತುದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿರಿ.
ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೇಕವನ್ನು ಫೆಲ್ಟ
ಬೇಕರ್‌ನಿಂದ ಸುರಳಿ ಅಂಟಿಸಿರಿ.

5 ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡು, ಬೇಕು ಬೇಕೆಂದು
ಫೆಲ್ಟ, ಬೇಕವನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿರಿ
ಅದನ್ನು ಬೇಕರ್‌ನಿಂದ ಅಂಟಿಸಿರಿ. ಅದನ್ನು ಅಂಟಿಸಿರಿ.
ಫೆಲ್ಟ ಬೇಕು ಬೇಕವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿರಿ.

6 ಬೇಕು ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಅಂಚನ್ನು
ಕತ್ತರಿಸಿ ಎರಡೂ ತುದಿಗಳನ್ನು
ಛೇದಿಸಿ ಬೇಕಿಸಿರಿ.

7 ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದಂಥ ಪದೆಯ ಬೇಕಿನಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಿರಿ.
ಎಂಥಾ ಬೇಕು, ಕಾರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಏಕೆ
ಬೇಕಾದ ಏಕೆಯಾದರೆ ಏಕೆ.

ಫೆನಿಕಾಲ್®
ಎಮಾಲ್ಕರ್
ಸಿಂಥೆಟಿಕ್ ಎಡ್ ಹೇಸಿವ್

ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಅಂಟಿಸುವ ಕಲಸ ಮಾದಲ,
ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದನ್ನೇ ಬಳಸಿರಿ.

ಅದು "ಫೆನಿಕಾಲ್" ಮತ್ತು ಫೆನಿಕಾಲ್‌ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಬೆಂಕಿ
ಬೇಕರ್‌ನು ಫೆನಿಕಾಲ್ ಫೆನಿಕಾಲ್, ಮುಂಬರುವ 1960 ರಲ್ಲಿ
ಫೆನಿಕಾಲ್ ಫೆನಿಕಾಲ್ ಫೆನಿಕಾಲ್ ಫೆನಿಕಾಲ್

ಚಂದ್ರಾವಾಹಿನಿ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

ಸ್ವಲ್ಪಮಾನದಿಂದಾಗಿ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಎಣಿಸುವವರು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಜವಾದರೂ, ಲೋಕದ ಜನರ ನಡುವೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವವರಾದರೆ, ಅವರು ಸುಧಾರಣಾ ಜನರಲ್ಲಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದು ಸರಿಯು ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜನರ ಗೌರವದಂತೆ ಬೇಕೆಂಬ ಸಾಧ್ಯತೆ ಜನರಿಗೂ ಸಹಾಯ ತೋರಿಸಬೇಡವೆ ? ಈ ಸಂಚಿಕೆಯು "ಸಾಧುವರ್ತನ" ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಹೊಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಮರನಾಥ

ಚಲಿಕ್ಕಾ, ಹೊಕ್ಕಾ, ಲಕ್ಕಾ, ಲಕ್ಕಾ, ಕುದ್ದಾ, ಸರ್ಪಾ, ವಿಜೃಂಭಣಾ ಕ್ಷೋಭಾಡೇವ ಮನುಷ್ಯ, ಸ್ವ, ರಕ್ತ, ಪ್ರಾಣಾ, ವಿಜೃಂಭಣಾ ಉರಿಯುವ ಸೌರಗಣ್ಯ ಕವಲಿಸಿದರೆ ಅಗ್ನಿ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತದೆ. ಕೋಪ ಉಂಟಾದಾಗ ಹಾವು ಭುಸುಗೊಡುತ್ತದೆ. ಕಪ್ಪುಗಳು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೇ ವಜ್ರವು ಕತ್ತಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಲು ಹೊರ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಸಂಪುಟ : ೭೦

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ '೭೩

ಸಂಚಿಕೆ : ೭

ಜಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಕಂದಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

ಮೂತು ಕಲಿತ ಜಲಚರ

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಬೋಸ್ಟನ್ ನಗರದ ಜಲಚರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ 'ಸೀಲ್' ಎಂಬ ಜಲಚರ ಪ್ರಾಣಿ ಮೂರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತು ಕಲಿತಿದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯದ ಈ ಸೀಲ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನು "ಹಲೋ... ಹಿಲೋ ಏನ್ಸಿ..." "ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ?" ಎಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತದೆ. ಬೇಸರವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ "ಹೋಗಿಬಿಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ" ಎಂದು ಹೇಳಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರಿಂದಲೇ ಸೀಲ್ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಿತೆಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಭಾವಿಸುವರು.

ಹಂತಕರನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕೋತಿ

ಜೈನಾದ ಮೂನಾನ್ ಮಟ್ಟಣದ ಬೇಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋತಿ ಅಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುವಂತೆ ವಿವೇಚನಾ ಚಿತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರಾಟಗೊಳಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಂದು ಗುಂಪು ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯಲು, ಅದು ಅವರನ್ನೊಂದು ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಕೊಲೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಕೋತಿ ಕೂಡಲೇ ಜಾರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅನಂತರ ನಡೆದ ಪೊಲೀಸರ ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರೆಂದೂ, ಆ ಕೋತಿ ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯನ ಸಾವು ಪ್ರಾಣಿಯೊಡನೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು.

ನಕ್ಷತ್ರ ಸಂದೇಶ?

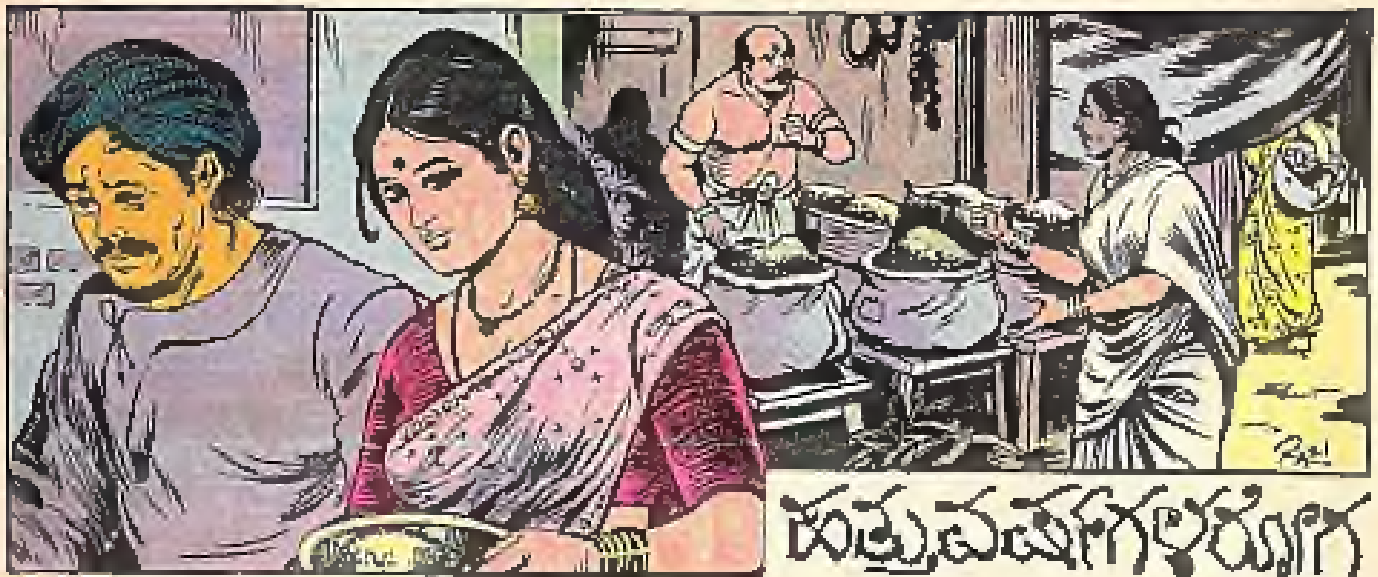
ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜೂನ್ ೨೨ನೇ ತಾರೀಖು ಸಾತ್ರಿ ಸ್ಟೆಯನ್ ದೇಶದ ರಾಸ್ಟ್ರೋನೋ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಯರ್ ಬಾಸ್, ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾದ ಒಂದು ಬೆಳಕು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿತು. ಅಗ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರೇಡಿಯೋ ಮೆಟ್ರಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಕೊಳಿಸಿತು. ಜೀವಿಯರ್ ಬಾಸ್, ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ದಿಢೀಡಾಗಿ ಮಾರಿದನು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಎಫ್. ಸ್ಕಾಟ್ ಎಂಬ ವಿದ್ವಾನ್, ಅದು ಅಂತರಿಕ್ಷ ಗ್ರಹಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ತಾವು ತಪ್ಪಿಯಿಂದ ಬಂದ ರಾಸ್ಟ್ರೋನೋ ಸಂದೇಶವೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

೧. "ಭವವೇಗ ನಗರ" ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ನಗರ ಯಾವುದು?
೨. "ಬಳಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಗರ" ಎಂದು ಯಾವ ನಗರದ ಹೆಸರು? ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಹೆಸರು ಬಂತು?
೩. "ಪ್ರಜಾಧ್ವಾನ ನಗರ" ಎಂದು ಹೆಸರಾದ ನಗರ ಯಾವುದು?
೪. "ಮೂವರು ರಾಜರ ನಗರ" ಎಂದು ಯಾವ ನಗರವನ್ನು ಕರೆಯುವರು?
೫. "ಸಾಧುಗಳ ನಗರ" ಎಂದು ಯಾವ ನಗರಕ್ಕೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಬಂತು?
೬. "ನೋಡು ಹಿಂಬಳಿ ನಗರ" ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ನಗರ ಯಾವುದು?

(ಉತ್ತರ ೬೪ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಶುತ್ತುವರ್ಷಗಳಿಗಲ್ಪಗ

ಹಿಂದೆ ಶೃಂಗೇಪುರವೆಂಬ ಒಂದು ಗ್ರಾಮವಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಊರವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಂಗಡಿ ಎಂದರೆ ಶೇಷಯ್ಯನದೊಂದೇ ಅಂಗಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಸರಕುಗಳೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಜನರ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಶೇಷಯ್ಯ ಸರಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಸಡಿಲು ಬಿತ್ತೇ ಕಲಬೆರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಕಲಬೆರಿಕೆ ಮಾಡುವನೆಂಬುದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಜನರು ಉಸಿರೆತ್ತದೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳದೆ ಉಪಾಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶೇಷಯ್ಯನಿಗೆ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಕೋಪ ಬೇರೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಊರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪರದೇಶಿ ಯಂಥವನು ಬಂದನು. ಅವನು ನಕ್ಕುಕೊಳ್ಳಲು ಶೇಷಯ್ಯನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗಿಂತಲೇ ಅನೇಕ ಸರಕುಗಳು ಕಲಬೆರಿಕೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನು ಸುಮ್ಮನಿರದೆ ಶೇಷಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವಸ್ತುಗಳೇ ದೊಡ್ಡದಾದಿಲ್ಲವೆ ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪರದೇಶಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶೇಷಯ್ಯನು ಕೋಪದಿಂದ ಸಿಡಿಯುತ್ತ, " ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು

ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವ ನೀನಂಥವನು ? ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯೇ ನಿನಗೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ? ಅಸಲು ನೀನು ಹೇಗೆರುವಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ ? ನಿನ್ನ ಪರಿವರವೂ ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಎಷ್ಟು ಗಲೀಜು ! ಛೇ ! ನಿನ್ನ ಕೈ ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಸರಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಶುಭ್ರತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡುವು. ನಾನಾದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ವಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಅಳಿಯನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ. ಹೀಗೇನಾದರೂ ಕೇಳಿ ನೋಡು. ಎಲುವಿನ ಚೂರು ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ." ಎಂದನು.

ಶೇಷಯ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪರದೇಶಿಗೂ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅವನೂ ಹುಚ್ಚೇರಿಸಿ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿ ಸುತ್ತ, " ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಇಷ್ಟು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವೆಯಾ ? ನಿನಗೆ ಮಾನವತ್ವವಿದೆಯೇ ? ನಾನು ಈ ದೇಶವನ್ನಾಳುವ ವಿಜಯ ಭಾಷ್ಯದ ಮಹಾರಾಜರ ಮಂತ್ರಿ, ರಾಮಾಭೂಷಣ ! ಮಾರು ವೇಷದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ನೀನು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡುವೆಯಾ ? " ಎಂದನು. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶೇಷಯ್ಯನು

ಜುಡ್ಡುನ ಬೆವರು ಕೆಟ್ಟದೊಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿ, ಶಲಕಿರುಗಿ ಬಿಡ್ಡುಬಿಟ್ಟನು. ಸ್ಪೃಹೆ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು.

ಪದೇಶಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ತಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ. "ರೇಷಯ್ಯನದು ಮೋಸದ ಅಂಗಡಿ ಎಂಬುದು ನಿನ್ನಗೆ ತಿಳಿಯುವೆನು? ನೀನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದು, ನೀನು ಪ್ರಮೋದನ? ಗ್ರಾಮವೆಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳೂ, ಮೋಸಗಳೂ ನಡೆಯಬಾರದೆಂದು ತಾನೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತಿಯನ್ನಿರಿಸುವುದು? ಅಂಗಡಿ ರೇಷಯ್ಯನ ಮೋಸಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿಯೇ ನಾನು ಮಾಡಾಡಿದ್ದು, ಕಲಬೆರಕೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೂ, ಅವನ ತಪ್ಪನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸುಮ್ಮನಿರುವ ನಿನ್ನಗೂ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ವಿಳನ್ನುವೆ?" ಎಂದನು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೂಕುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟಾಗದೆ, "ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ಕಲಬೆರಕೆ

ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರುವನೆಂದರೆ ಅದು ರೇಷಯ್ಯನೊಬ್ಬನದೇ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಅವನು ತಾವಾಗಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡುವುದೇನಲ್ಲ. ಅವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಸರಕುಗಳನ್ನೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ರೈತರೇ ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡಿ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ರೇಷಯ್ಯ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಚೀಚೆ ಮಾಡಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾನೇನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ದುರ್ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಡಿದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಅವು ಕ್ಷಮಿಸಲಾಗದೆ ತಪ್ಪು, ಬಹುಶಃ ತಾಪ್ತ ಯಾರೇನು ತಿಳಿಯದೆ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಿ ಮಾಡಾಡಿದೆ. ತಿಳಿಯದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು" ಎಂದನು.

ಆ ಮೂಕುಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತವಾಗಿ, "ಕಲಬೆರಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ ವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಮಾತಾಡಲು ಕಲಿಯಬೇಕು, ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಮಾನವಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡಬೇಡವೇನು?" ಎಂದನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಪತಿ ಕರೆಕಳುಹಿಸಿದ ಅತಿ ನೊಂದಿಗೆ ರೇಷಯ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು, ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅಭೈರವ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ಆಡುತ್ತ ಬಿದ್ದು, ಅತ್ಯಂತ ವಿರೋಧತೆಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು, "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರೇ! ತಾವು ಮೂಲವಾ ತಿಳಿಯದೆ ಮೊದಲ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದನು. ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕೊರಡೊ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿರಿ ಪ್ರಭೂ" ಎಂದನು.

ರೇಷಯ್ಯನ ವಿಷಯದಿಂದ ಮಂತ್ರಿ ಇನ್ನೂ ಶಾಂತವಾಗಿ, "ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಜೈಯವಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೇನೂ ಕೋಪವಿಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇ,

ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ನೀನು ನುರ್ಮಾದೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಾನು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರೆ. ಊರ ಜನರೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಗ್ರಾಮದ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಹೋಗು" ಎಂದನು.

ಶೇಷಯ್ಯ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತ, ಈ ಗಂಡಾಂತರ ದಿಂದ ಹೇಗೆ ಹೊರ ಬೀಳುವುದೆಂದು ಅಲೋಚಿಸ ತೊಡಗಿದನು. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಪನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಿರುವರೆಂದು ಅವನು ಬಲ್ಲನು. ಮಂತ್ರಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ತನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಪಕ್ಕಲಾರದು.

ಸಾಯಂಕಾಲದ ವರೆಗೂ ಶೇಷಯ್ಯ ಊರಿಲ್ಲಾ ಕಿರುಗಿ. ತನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಶನ್ನನ್ನು ಕೂಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳ ಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಬಾಳೆಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕದ್ದು ಪಡಿಸಿದನು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವನೆಂದನು.

ಆ ನೇಕರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರಗೊಂಡು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವದೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟರು. ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಶೇಷಯ್ಯನದೊಂದೇ ಅಂಗಡಿಯಾದು ದರಿಂದ, ಅವನಿಗೇನಾದರೂ ಕಠಿಣವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅಂಗಡಿದಾರನು ಬರುವವರೆಗೆ, ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೀಳಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಭಯ ವಾಯಿತು.

ಅ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಊರವರ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಶೇಷಯ್ಯ ಈಗ ಹೇಳಿದನು: "ಅಯ್ಯ ಗೇಣ, ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಶಾಂತಸ್ವಭಾವದವನು. ಯಾರೂ ಹೇಳಿದರೂ ಬೇಕರ ಪಡುವವನಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆರೋಗ್ಯವೇ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರೋಗ್ಯ

ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ, ನಾನು ಕೋಪ ದಿಂದಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ನಿಜವೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೇ?"

ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಜನರೆಲ್ಲ ಶೇಷಯ್ಯ ಹೇಳಿದುದು ನಿಜವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ವಿನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ, ಜನರ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಶೇಷಯ್ಯನ ಕೆಲಸದವನು ಎದ್ದು ಓಡಿಬಂದು, ಅವನ ಕಾರಿಗೆ ಆದ್ದು ಬಿದ್ದು, "ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ದಿನಾ ನನ್ನನ್ನು ಆದಕ್ಕೇ ಇದಕ್ಕೇ ಬೈಯುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವವೆಂದೇ ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಕೋಪದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಒಡೆಯ ಬೇಕೆಂತಲೂ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನೀವು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಬೈಯುತ್ತಾ ಇರಲು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣ ನಿಮ್ಮ ಅನಾರೋಗ್ಯವೆಂದು ಈಗ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅಯ್ಯಾ" ಎಂದನು.

ಶೇಷಯ್ಯ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, "ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಷ್ಟಾ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆಯಿತಷ್ಟೇ?" ಎಂದನು.

ಆ ಕೆಲಸದವನು ಆಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಯ ಕಾಲಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದನು. ಮಂತ್ರಿ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, "ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಒಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೋ ನಿನಗೆ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕೆಲಸದವನು ಮೋರೆ ಬಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, "ಹಾಗೇ ನಿಲ್ಲ ಬೊರೇಗಳೇ. ನನ್ನ ಯಜಮಾನರ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿರುತ್ತಾಗಲೇ ಅವರು ಕೋಪವಾಗಿರುವ ರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತಪ್ಪೆ! ನಾನು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕುಂಬ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕುರಿಡುರಿಡು ಬೀಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಯಾವುದೋ ರೋಗದಿಂದ ಸುಕಟಪಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದೇ ಆಯಿತು. ಯಾವ ರೋಗವಾದರೂ ಬೆಳೆದು ಹೋಗಬಾರದಷ್ಟೆ? ನನ್ನ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವೈದ್ಯ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಬೊರೇಗಳೇ." ಎಂದನು.

ಕೆಲಸದವನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಿಂದ ಶೇಷಯ್ಯನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು

ಕೆಲಸದವನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳ್ಳುಗುತ್ತ, "ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನ ರೋಗಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯನು ಏತಕ್ಕೆ? ನಾನೇ ಹೆದ್ದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಹೆದ್ದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಫಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇರು" ಎಂದನು.

ಆಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಶೇಷಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೆಲ ಬೆಂಕಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರಬಾರದೆಂದೂ, ಬಂದ ಸರಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಶುದ್ಧ ಪಡಿಸಿ ಮಾರಬೇಕೆಂದೂ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಶೈತರು ಕೆಲಬರಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಫಿರ್ಯಾದಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂತಲೂ ಹೇಳಿದನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಶೇಷಯ್ಯನ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಹೇಗಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ತನ್ನ ಭಾಟರನ್ನು ಅವನ ಕೆಲಸದವನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿ ಸುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದನು ಮಂತ್ರಿ.

ಮಂತ್ರಿ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಶೇಷಯ್ಯ ನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿತು. ತನ್ನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಖಡಿಸುವ ರೋಗವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯವರು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಗುಣಪಡಿಸಿದರೆಂದೂ, ಶೇಷಯ್ಯನ ಕೆಲಸ ದವನು ತನಗೆ ಕೇಳಿದವರ ಹತ್ತಿರ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮೃತ್ಯುಗಂಡ

ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಯೇ ಸೋಲಿಸುವುದೇಕೆಂಬ ಉದಾಹರಣೆಯ ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಬೇಕಾಳವನ್ನು ಮನದಲ್ಲೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೀತಾಡು ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನನ್ನು ಕಿಳಗಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಎಂದಿನಂತೆ ಪರಿಸರವಾಗಿ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಕವಯೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬೇಕಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ಹೊದಿ, "ರಾಜಾ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿ ಬಂಧನಗಳಾಗಿಯೂ ಮೂರ್ಛಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದುವರಿಂದಲೇ ನೀನು ಈ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೆಗಲಿಗೇರಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅನುಮಾನ. ಪರರಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ಜ್ಯೋತಿಷನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಾರಿಯ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆ" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿತು :

ಜೈತ್ರಕಥೆಗಳು??

ಪ್ರಪ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ಮೊದ್ಲೆ ಜೋಯಿಸಿದ್ದನು. ಅವನು ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಅವರೂ ಅಕ್ಷರಶಃ ಪರಮೇಶ್ವರವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಖ್ಯಾತಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಯವರೆಗೂ ಹೋಯಿತು. ರಾಜನು ರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮಹಾರಾಜನಾದ ವಿನಯಸೇನನಿಗೆ ಅರಸಾಪ್ತ ವರ್ತನಗಳು ತುಂಬಿದ್ದುವು. ಅವರೂ ಅವನು ದೃಢ ವಾಗಿಯೂ, ಅದೊಳ್ಳತಾರಿವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ತನಗಳ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದೆ, ಕೆಲಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದನು. ಸೂರ್ಯಸೇನ ನೆಂಬ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ತಾನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ರಾಜನ ಆದೇಶವಿತು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ನೂರು ವರ್ಷ

ಅಮರವಾಯವಿದೆಯೆಂದೂ, ರಾಜ್ಯಭಾರವು ಹೊರೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೂರ್ಯಸೇನನಿಗೆ ಮರು ಸಾರದೆಂದೂ ಆಸ್ಥಾನ ಜೋಯಿಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ವಿನಯಸೇನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮಗನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು. ಯುವರಾಜನಾದ ಸೂರ್ಯಸೇನನಿಗೆ ವಿವಾಹ ಮೇವನು ಮೇಲೆ ಮೋರು ದ್ರವದ ಎಲುವು ಹೊಸ ಸಂಗತಿ. ಅವನಿಗೆ ಈಗಲೇ ರಾಜ್ಯ ಭಾರದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅದುವರಿಂದಲೇ ಅವನು ಆಸ್ಥಾನದ ಜೋಯಿಸರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ತಂದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿಧದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಿ ತಿರುಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನದ ಜೋಯಿಸರ ಮೇಲೆ ರಾಜನ ನಡುಗೆ ಶುಗ್ಗಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗಲೇ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಬಂದು, ಅವನನ್ನು ಕರೆಯುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ವಿನಯ ಸೇನನು ತನ್ನ ಪುಸ್ತಿ ತಿರುಳ್ವೆದ್ದು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ವಂದಿತಮಯ್ಯಾರೇ, ಎಂತಹ ಸಹೋದಹಕ್ಕಿ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಿ, ಒತ್ತಾ ಯಕ್ಕಿ, ಒಳಗಾಗದೆ ಎವು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜಾತ ಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸತ್ಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವು ಹೇಳ ಬೇಕು" ಎಂದನು.

ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಜಾಗರೆಯೇ ಆಗಿರುವು ಒಬ್ಬ ಕೊಂಡು, ಮೊದಲು ವಿನಯಸೇನನ ಜಾತವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಸೂರ್ಯಸೇನನ ಜಾತವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದನು. ಬಳಿಕ ರಾಜನನ್ನು ಬೋಡಿ, "ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ತಿಳಿದು ಬರುವ ಸಂಗತಿ ಅತ್ಯಯೋಧೂ ವಿಚಿತ್ರವೂ ಆಗಿದೆ. ಈ ದಿನವೇ ತಮ್ಮ ಚರೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ಏರ್ಪಡಿದೆ. ವಧುವಾಗು ವವಳು ದೇಶದ ಮುದುಗಿ, ಮುಮೂರ್ತನದ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥರಾತ್ರಿಯಿದ್ದೆ!" ಎಂದನು.

ವಿಜಯನಗರ ಮಹಾರಾಜನು ಗಾಂಧಿಯವರು
"ಎನ್ನಲು" ಹೃದಯವಾಗಿ ಮಾರಮೋಗಿ ವಿರಾಜ
ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಕಳೆಯುವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ
ನಾಡು ಬೆಳೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಹಿಸಿ (ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳ
ಹಿಂದೆ ಕಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದು) ಸಿಂಹ ವೇಳವನ್ನು
ಸಮಾಪಿಸಿದ ಈ ಮಹಾರಾಜರು ನಡೆಯುವಂತೆ ಸ್ವನಿರ್ದೇ
ಶಿಸಿದರು.

"ಹಾಕ್ಟೋವೆ: ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಪ್ರಭು
ವಿರಾಜನು ಅನುಮತಿಸಿದರು.

ರಾಜನು "ಸಿಂಹಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಡೆಯ ಕಡೆ
ಹೊರಟನು. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ
ಅಡವಳಿಗಳು ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ
ತೆರಳುವಂತೆ ಗುರುತನ್ನು ಇರಿಸಿ ಕುಡಾರ
ಬೆಳೆಯುವನು. ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಮುಂದೆ ಪೋಗಿ
ವಾಗ ಕುಡಾರಿಗೆ ಬೆಳೆಗಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ಈ
ಕಾರಣಗಳಿಂದ ರಾಜನು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ, ರಾತ್ರಿ
ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸುರಾಯ
ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆಗಲೇ ಬೇಗದ ಯಾವತ್ತಿ
ಯೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ವಿಜಯನಗರ ರಾಜನು ಅವರು ವಿವಾಹವೆಂಬ
ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ಈಗ ಮಗನ ವಿವಾಹವು ಆಗಿಹೋದುದರಿಂದ
ವಿಜಯನಗರವಿಗೆ ಆ ಬೇಗದ ಪುರುಷನನ್ನು
ಕೊಡಬೇಕು. ಧಾರ್ಮಿಕ ರಾಜನಾದಾಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ
ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತಂದೆಗೆ ಇಷ್ಟನಿಲ್ಲದ ಈ ವಿವಾಹವು, ಮುಂದಾಗಿ
ತಂದೆಗೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆಂದು ಸೂರ್ಯನೇನು
ಅತ್ತರಿಸುವುದು. ಸೇವಕರು ಅವನಿಗೆ ರಾಮ
ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು

ಸೂರ್ಯನೇನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ
ಗೊಡಲೇ, ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಓ

ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಪರಿಶರಿಸಿ, ಇನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು
ಕುರಿತು ಕೇಳಿದನು. ಅವರ ಹೆಣ್ಣು ಮೇಲೆ ಈಗಲೇ
ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮೇಲೆ ದೀಪದಂತೆ ಸೂರ್ಯನೇನು
ಬಾಹ್ಯತೆ ನಿಮ್ಮದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ ಇವನು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಾಗ ಧನ ಕೊಡುವುದು." ಎಂದನು.

ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರನ್ನು ಹೇಳಿದ ಮನೆಯಾಗಿ
ಇಷ್ಟು ದಿನವು. ಯಾವುದಾದರೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಬೇಗವರಿಸಿ ಮನೆಯು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಉತ್ತರ
ವಾಗುವುದು.

ವಿಜಯನಗರರಾಜನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ತನ್ನ
ಮಗನಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ. "ಸೂರ್ಯನೇನು
ಅಗಿಹೋಯಿತು. ಒಂದು ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ
ಮಗು ಸೂರ್ಯನ ಮಗನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಮಗನು
ಕುಡಾರು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಎಷ್ಟು ವಾಸ್ತವ
ವಾಗಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗಲೇ, "ಸೂರ್ಯ
ನಾದೀತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಾ." ಎಂದನು.

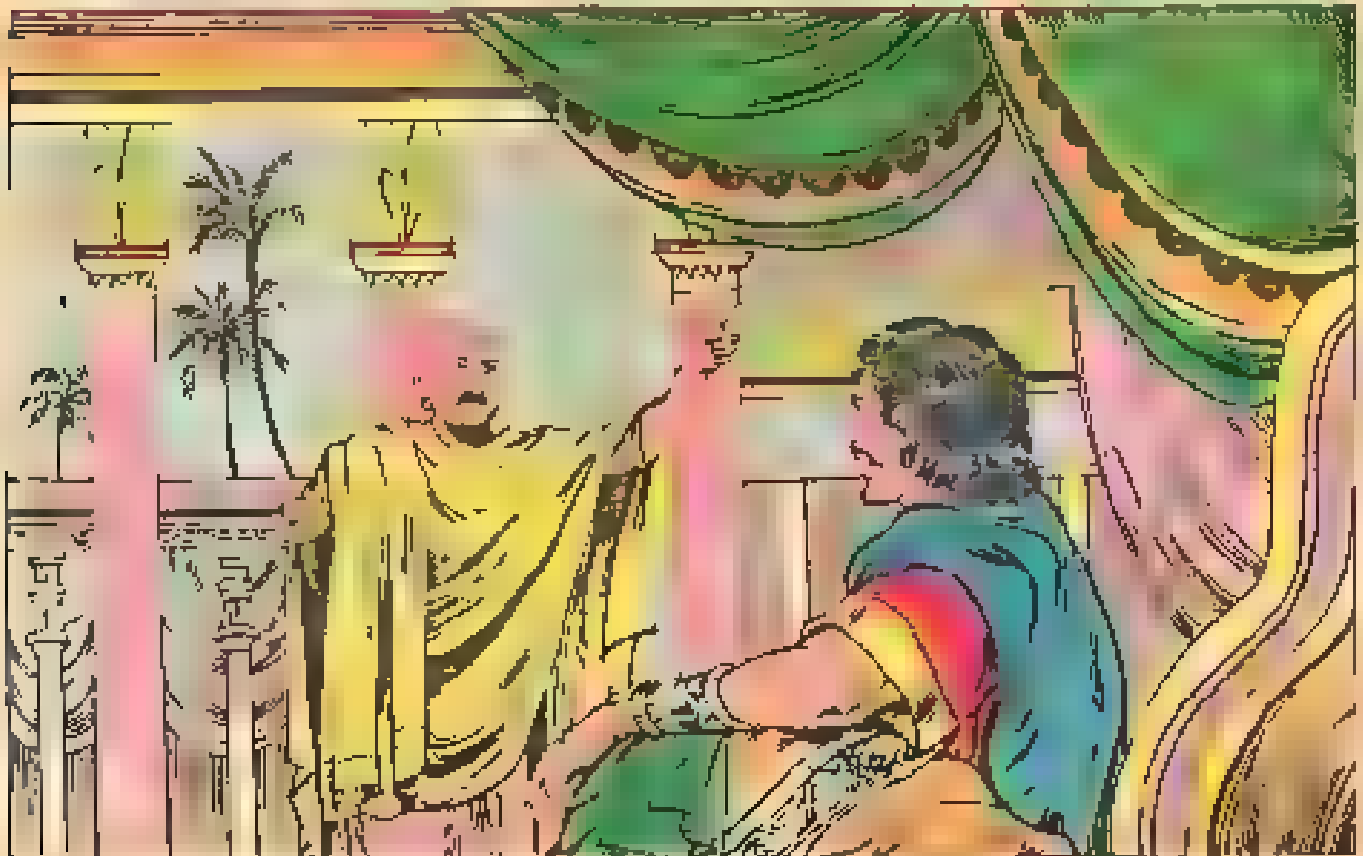
"ತಾವೇನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ ಮಹಾಪ್ರಭೂ. ನಿಮ್ಮ ನೋನೆ ಬಲು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಪಂಶದ ರಾಜ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಿತುಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಂತಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಕಾರಣ ದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಚಿರಂಜೀವನು ನಿಮ್ಮ ಪಂಶಕ್ಕೆ ಮೊದ್ಲೆ ಕೀರ್ತಿಗೊಂಡು ಪೂಜ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ಕೂಡಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ.

ನೋಸೆಯಾಗಿ ಒಂದ ಬೇಡರ ಹುಡುಗಿ ತಮ್ಮ ಆಚಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವವರಾಗೂ ಮಗನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಲು ರಾಜನಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಎರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಈ ಮನೋಗತವನ್ನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದನು. ಹಾಗೆ ತಡ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಾನು ಹೇಳಿ ಮತ ಮಾಡಿದರೇನೇ ಒಳಿತಾಗುವುದೆಂದೂ ರಾಮ:

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿದನು. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಬ್ಬರ ಸಹುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೊತ್ತು ಪಾಡೆ ವಿವಾದ ನಡೆಯಿತು, ಕಡೆಗೆ ರಾಜನು ರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮುಹೂರ್ತ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಸೇನನಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಾಯಿತು. ಅವನು ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿ ರಾಜನಾದನು.

ಹೀಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಸೂರ್ಯಸೇನನು ರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿ, "ವಿನಯ್ಯಾ ಇದು ಹೀಗಾಯಿತು? ಮದುವೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ನಾನು ವಿನೋದ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಅಂತಹ ಅವಕಾಶ ಹೊಂದಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಏನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಇನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಯುಷ್ಯ ತೀರುತ್ತದೆ. ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಾದರೂ ನಮಗೆ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳು

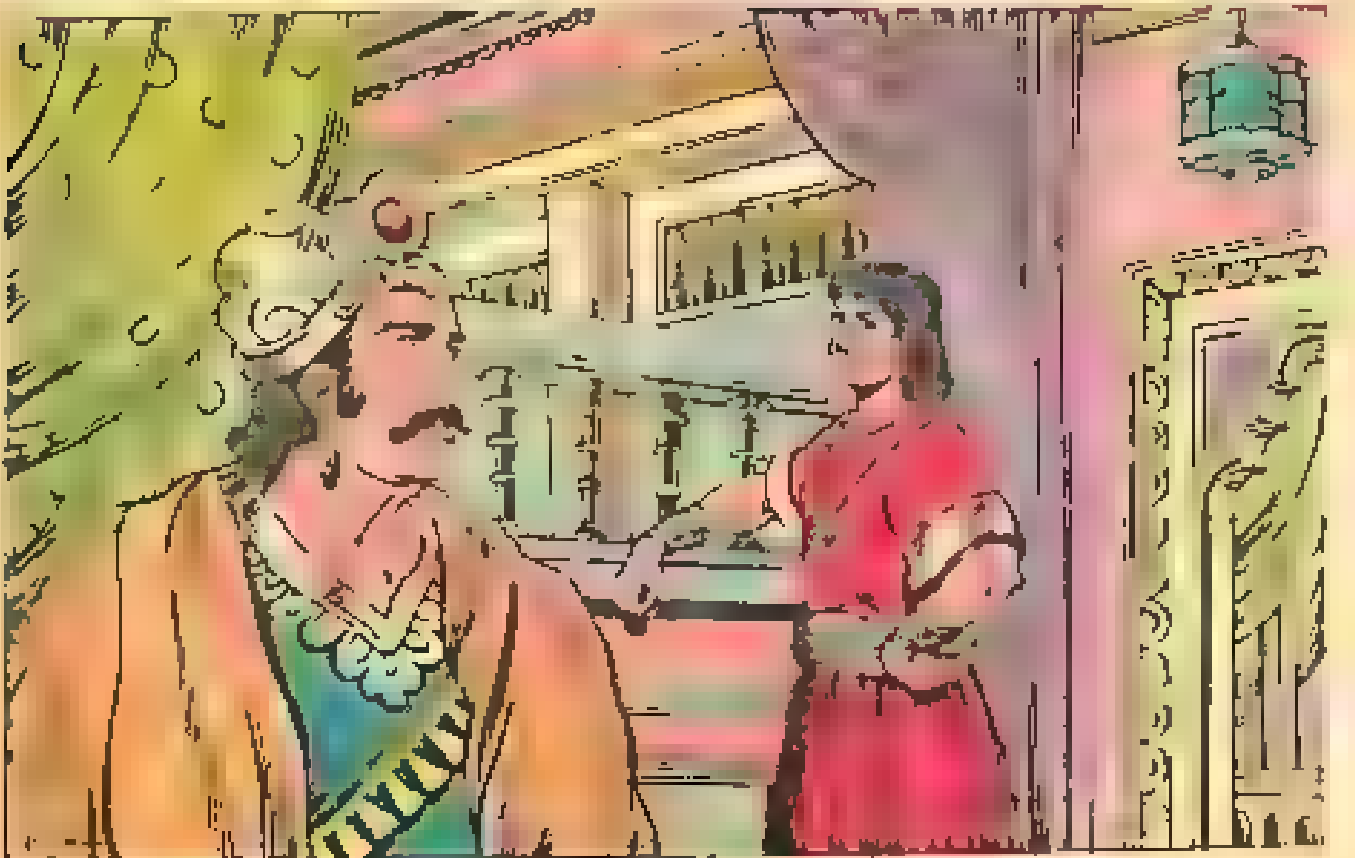
ಅಭಿಸುತ್ಯವೆಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಒಳಿತಾಗಿರಲಿ" ಎಂದನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ.

"ಹಾಗೇನು? ಎಲ್ಲವೂ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆವೆಂದು ನೀವು ಭಗವಂತನೇನು? ನಿಮ್ಮ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವು ಮುಗ್ಧ ಪಾಲಾಯಿತು. ನಿಮಗೂ ಅದೇ ಗತಿ ಹಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಸೂರ್ಯಸೇನನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡ ವಿನಯಸೇನನು ಮಗನಿಗೆ ಎತ್ತು ಹೇಳಿದರೂ ಅದನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಆಗ ವಿನಯಸೇನನು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮಗನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಗುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ ವಲ್ಲವೆನ್ನುವಿರಾ? ಏನು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಪ್ರಭೂ! ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಮನಸ್ಸಾಪ್ತ ಬರುವುದು ಎಷ್ಟು ಜಾತ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾರಾಗಾರದ ಯೋಗವೂ ಇದೆ. ರಾಜಾಶ್ರಯದಿಂದ ಈ ಹೀಡೆ ಪರಿಹಾರವಾಗ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಕರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಂದೆನು. ಬರುವುದನ್ನು ತಡ್ಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ನೀವು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ. ಪ್ರಭುಗಳೇ, ನಿಮಗೆ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಮೃತ್ಯು ಗಂಡ ಬರಲಿದೆ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ಜಾಗೃತರಾಗಬೇಕು. ಇರುವುದನ್ನು ಮರೆಮಾಡದೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದನು ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ.

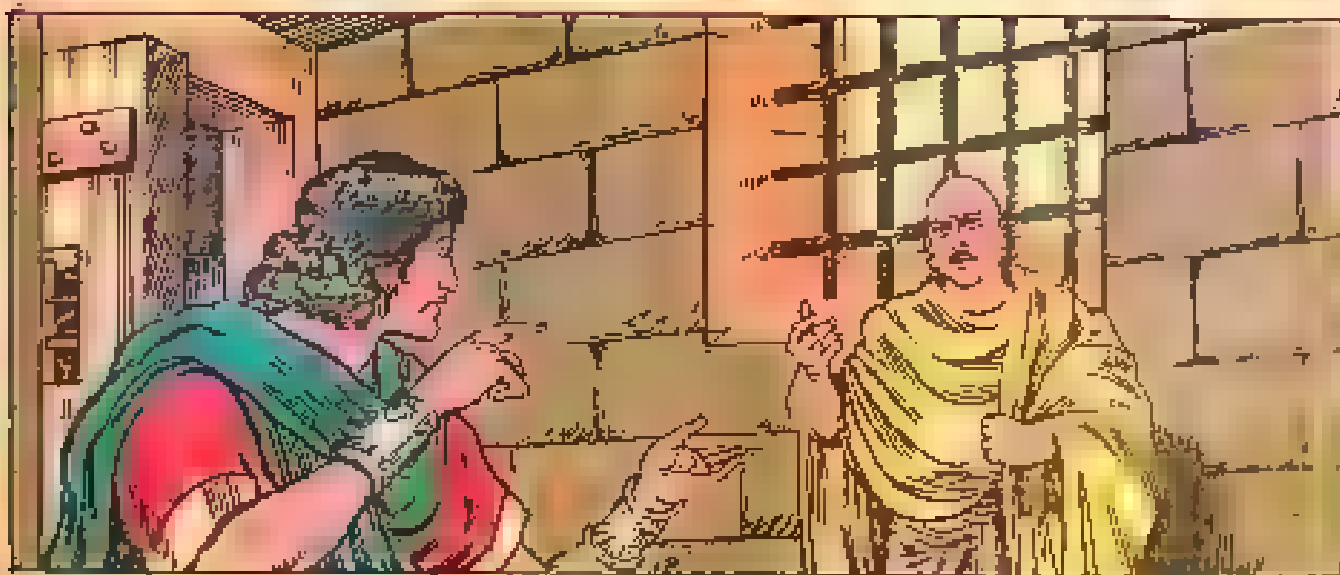
ವಿನಯಸೇನನು ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ನಡೆಯುವ ರೀತಿ ನನಗೇನೂ ಹಿಡಿಸಿಲ್ಲ. ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರು. ಅವರು ನಿನ್ನ ವಿವಾಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ದಿಂದ ಪಾಪ, ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ

ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮುಗುಳು ಪುನಃ ಸೂಚಿಸಿ "ಮಹಾ
ರಾಜಾ, ಜ್ಯೋತಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ
ಅಭಿಮಾನವೇ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಸಂಶೋಧನೆಯು
ಕ್ಷೇಮ. ಆದರೆ ಜ್ಯೋತಿಷ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ
ನಿಮಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲಕತೆಯ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ
ಸಹಾಯವಾಗುವುದು ಶಕ್ತಿ ಸುಗಮ. ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು"
ಎಂದನು.

ಜೇತಾಳವು ಬೀಗ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ "ರಾಜಾ,
ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಜನಗೆ ಮುಖ್ಯ
ವಾದೊಂದು ಸಂದೇಹವಿದೆ. ಅವನು ರಾಜನ
ಅರಸಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುಚಿರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಜನಗೆ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಜ್ಯೋತಿಷವನ್ನು
ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದ ದಾಳಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಕಡೆಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಕೆ ಗೊರತು ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ.
ತಾನು ಭಾರಾಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೇ,
ತನಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲಕನನ್ನೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇನಾಗಿ ತಾನೊಮ್ಮೆ ಜ್ಯೋತಿಷ
ಪಾಂಡಿತನಾಗಿ, ರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಶಕ್ತ
ನಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲವೆ?
ಈ ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಶಕ್ತ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಮೇಳ
ದಿದ್ದರೆ ಏನು ತಲೆ ಸಾಮರ ಪೂರಣಗಳಾಗಿ ಹಾರು
ತ್ತದೆ?" ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿವಿಕರನು ಬೀಗಿಯನು. "ರಾಮ
ಶಾಸ್ತ್ರಿ ತಾನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಜ್ಯೋತಿಷ
ದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪಾಂಡಿತನು ಮಾತೃಕೃಷ್ಣದ ಬೀಗಿಯನು
ಪ್ರಾಮಾಣಿಕನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು. ರಾಜನಿಗೆ
ತನ್ನ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯಮಾಡಲು
ಬೇಕು. ಅವನು ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಾದ್ದು ಇಲ್ಲ
ವೇತರ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮುಖರಾಮನಿಗೆ ಮೊದಲ
ಪತ್ರವಿರುವುದು ಮುಂದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು. ಜ್ಯೋತಿಷ
ಪಾಂಡಿತನು ಅವನು ನಿರ್ದೋಷನಲ್ಲ. ಜ್ಯೋತಿಷ
ಗೌರವ ವಿವರವಲ್ಲ ಕೂಡಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದಿತ್ತು.
ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯೇ ಇಲ್ಲ
ಕಾರಣಕ ಮೊದಲನೆಯ ಕೂಡಾ ತಪ್ಪಿತಪ್ಪಕ್ಕೆ
ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು
ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ತಪ್ಪಿತಪ್ಪ ಮೊದಲನೆಯ
ಜ್ಯೋತಿಷದಿಂದ ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯೇ ಇಲ್ಲ
ಸಹಾಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು? ರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಯೇ ಇಲ್ಲ
ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ತಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ
ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆಯ ಬಿಡ್ಡಾ ಸೇರಿದವರೆ. ಇವರು
ಶಾಸ್ತ್ರಿ ರಾಜನ ಅರಸಿಕೆಯನ್ನು ತಿರುಚಿರುವುದೆ"
ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯವರ ಕೂಡಲೆ
ಜೇತಾಳವು ಕನವೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಮೊದಲ
ಮರದ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಚನುತ್ಕಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಫಿಲಿಂಕರ ದೀಕ್ಷಿತರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಂಡಿತರು, ಅವರ ಮಂಡಿತಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟದ ಮಹಾರಾಜರು ಅವರ ಕೋಳುಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹ ಕಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಹೊದಿಸಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವರು ಮಂಡಿತರ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಬಂದರು. ಅವನರದಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋಗುವಾಗ ಸಿಂಹ ಕಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಿದ ಮೆಗಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟರು.

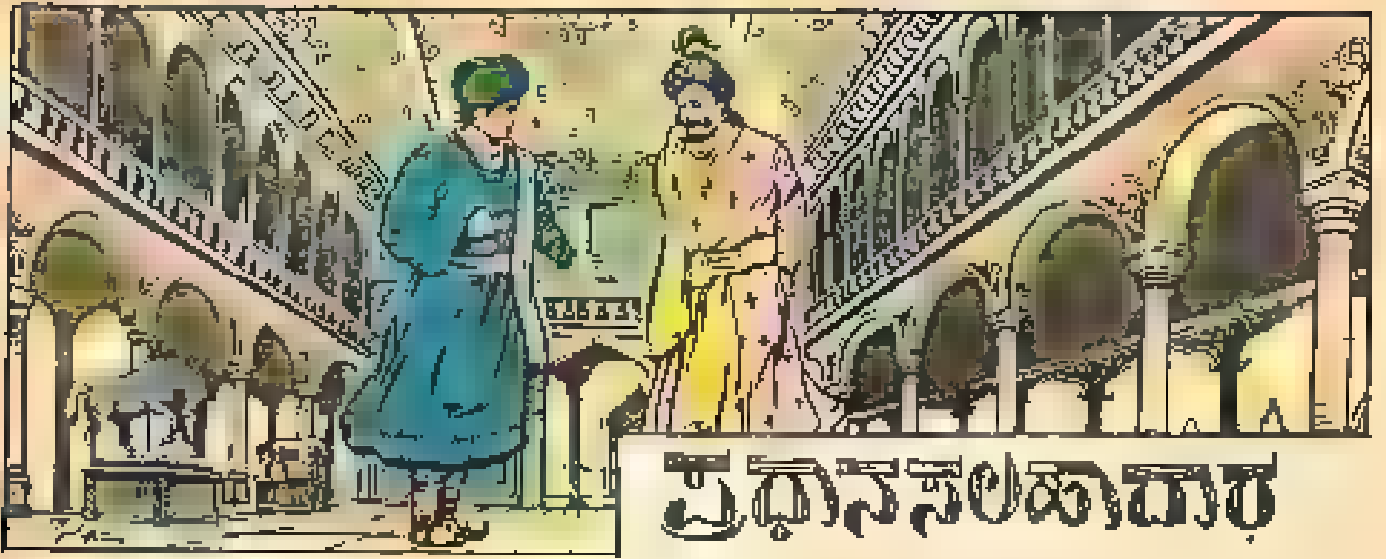
ದೀಕ್ಷಿತರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ, ಸಿಂಹ ಕಚ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮೆಗಲೆಯವರನ್ನು ಮುರಿಸಿದಾಗ ಅವರ ದೂರದ ಬಂಧುವಾದ ರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಬಂದು ಹೋದನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಷಣ ತುಳಿತುಕೊಂಡು ಗೊತ್ತು. ಈ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಅವನದೇ ಎಂದು ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಮೆಗಲೆಯದ ಹೊರಟು ರಂಗಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಮೆಗಲೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತ, "ಒಂದು ರಂಗಾ, ಎಲವು ಸಿಂಹ ಕಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ತಂದುವೆವೋನಾ ? ಮಹಾರಾಜರು ನನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಮೆಲ್ಲಾ. ಒಂದನ್ನಾದರೂ ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಡಿತ್ತೇ ?" ಎಂದರು.

ರಂಗಾಚಾರ್ಯ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ "ಇದೊಂದು ಕುಳ್ಳು ಎಲವು ಸಿಂಹ ಕಚ್ಚೆಗಳ ನಾನು ತಂದೆವೆ ? ನಾನು ತಂದವು ಇಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು" ಎಂದು ಸಿಂಹ ಕಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ತನ್ನ ಯುಕ್ತಿ ಘಟಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಿತರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, "ಎನ್ನ ನೀತಿಮತಿಕೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನು ? ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಆ ಕಲ್ಪ ಕೊರತೆವೆನು ತಂದಿರುವೆ. ಅವನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವೆನು ?" ಎನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಸುಂದ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರಸೇನ ವರ್ಮನು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ರಾಜನ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರನಾಗಿದ್ದ ಶಿವನಾಥನು ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತೀರಿಹೋದುದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಒಹಳ ಚಿಂತೆಯಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಾಲೋಚಕನಾಗಿದ್ದವನು ಶಿವನಾಥ. ಅವನ ಸಲಹೆಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿದ್ದವು. ಮತ್ತೆ ಅಂತಹ ಮೇಧಾವಿಯಾದವನು ತನಗೆ ದೊರಕಲಾರನೆಂದು ರಾಜನು ದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು.

ಪ್ರಸೇನವರ್ಮನಿಗೆ ಮೂವರು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೂವರೂ ಶಿವನಾಥನಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ಕಾರ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ಕ್ಷಿಪ್ರಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥನಾದವನನ್ನು ಆರಿಸಿ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ರಾಜನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು, ವಿಶಾಖನೊಬ್ಬ ಉಪಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ತನ್ನ

ಒಳಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡನು. ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರನು ಸತ್ಯಕೂಡಲೇ ಅನುಭವಶಾಲಿಯಾದ ತನಗೇ ಆ ವದವಿ ದಕ್ಕುವುದೆಂದು ಅವನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಸೇನನು ಅವನೊಂದಿಗೆ, “ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರರನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ,” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಒಪಲಿರುವ ಕೆಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಮೊದಲಿ, “ಈಗ ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ರಾಜನಾದ ಸುಕೇತು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಂಡಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ಸ್ನಾಹದಲ್ಲಿರುವನೆಂದು ಗೊಡಚಾರರು ಸುದ್ದಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವನು ಸೈನಿಕ ಬಲದಲ್ಲಿದ್ದು, ಆರ್ಥಿಕ ಬಲವಲ್ಲಿದ್ದು ನಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವನು. ಅವನ ದಾಳಿಯನ್ನು ಇದಿರಿಸಲು ನಾವು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ವಿಶಾಖನು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಆಲೋಚಿಸಿ, “ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಲವಂತನೊಂದಿಗೆ ವಿರೋಧವೇತಕ್ಕೆ ಪ್ರಭೂ” ವಿರೋಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ

ದೊಂದ ಕೊಂದರೆಗಲಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂಧಿಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜನವ್ರ ಘನವ್ರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಒಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಶತ್ರು ಭಯಪಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾವು ಶತ್ರುವಿನ ಮುಂದೆ ಒಗ್ಗಿದಂತೆಮೇ ಆಯಿತು ಹಾಗಾಗುವಂತೆ ಅವನಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ನಾವೇ ಮಿಂಚಿನ ದಾಳಿ ನಡೆಸಿ ಅವನನ್ನು ಒದಿಯವಳೆ ಒದಿದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವನು ನನ್ನಿಗೆ ಸಾವಾಸನಾಗುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು ಪ್ರಸಾದವರ್ಮ.

ಕೂಡಲೇ - ವಿಶಾಖನು, "ಹೌದು ಪ್ರಭೂ! ತಮ್ಮ ಆಶೋಚನೆ ಆದ್ರು ಶವಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬಿಡಿರಿ" ಎಂದನು.

ಪ್ರಸಾದವರ್ಮ ದಾಖಲೆ ಆಶೋಚನೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಪ್ರಸಾದವರ್ಮ ಎರಡನೇ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು

ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಕೂಡಾ ವಿಶಾಖನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿ, "ಈಗ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಏನಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಖಜಾನೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆಯೆಂಬ ಸಂಗತಿ ನಿಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈಗ ಹೇಗಾದರೂ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದಕ್ಕೇಕೆ ಅದ್ಭು ಯೋಚನೆ ಪ್ರಭೂ? ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ವ್ಯಕ್ತೇಕ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕೋಣ. ಅವರಿಂದ ಖಜಾನೆ ಒಂದು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ." ಎಂದನು ಪ್ರಸಾದ.

ಪ್ರಸಾದನು ಸಣ್ಣಗೆ ನಗುತ್ತ, "ಅವರಿಂದ ಖಜಾನೆ ತುಂಬುವುದೇನೋ ಸಹ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯ ಭಾರವನ್ನು ಹೇರಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಕಡಿಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಜಾ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಒಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಯವು ಅಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಪಾತುತ್ವವು ಸಂಯುಜ್ಜಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾವೇ ಖರ್ಚುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಖಜಾನೆ ಕಡಗುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿ ಒಳ್ಳೆಯದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಆಲೋಚಿಸಿ ಹೇಳಿ" ಎಂದನು.

ಪ್ರಸಾದನು ಏನು ಯಾವಾಗಲೆ ಕಲೆಯೊಡಿಸಿ, "ಹೌದು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಮಾರ್ಗ? ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆ ದಿವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ ಕೂಡಾ" ಎಂದನು.

ಪ್ರಸಾದವರ್ಮನು ಪ್ರಸಾದವರ್ಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಮೂರನೆಯ ಉಪ ಮಂತ್ರಿ - ಶೇಕರ ಭಟ್ಟನೊಡನೆ ಕರೆಸಿ, ವಿಶಾಖ, ಪ್ರಸಾದವರ್ಮಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರರ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಈಗ,

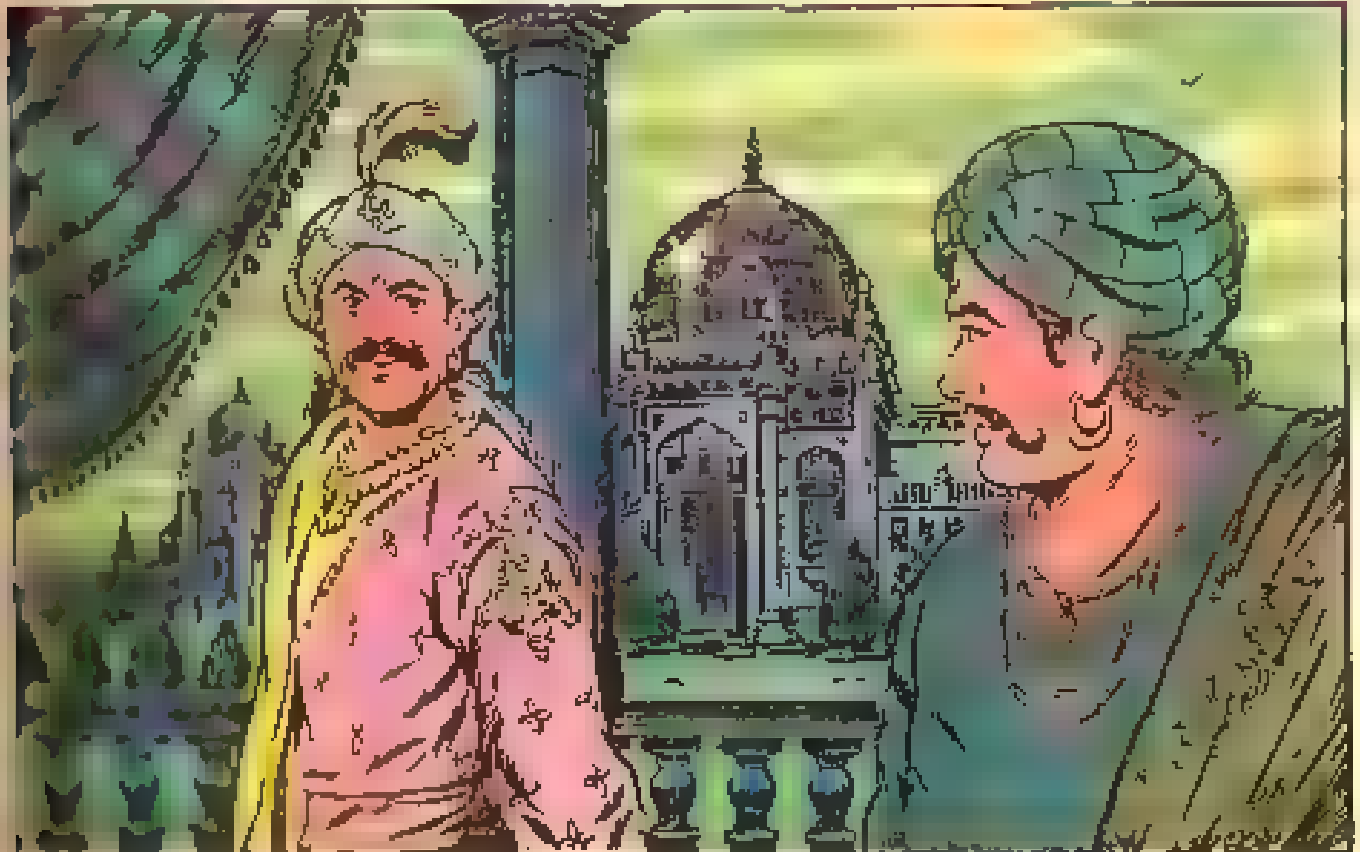
“ಈಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ದಕ್ಷಿಣ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬೀಳದೆ, ದುರ್ಭಿಕ್ಷದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿರುವುದೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಾದ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಶಂಕರಭಟ್ಟನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ದಕ್ಷಿಣ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಕ್ಷಾಮದ ಕಾಟ ಒಪಳ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲೇ ಜನರು ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಳಿಲ್ಲದೆ ಹಸಿದೆಯೆಂದ ಒಣಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತೆ ಬಾವಿ ತೋಡಿ ನೀರು ಬರಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆವ್ವ? ಈಗ ಮೊದಲು ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತಿಂಡಿ. ನೀರಿಗೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುತ್ತಾ ಕಳೆತರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಕಷ್ಟ ತಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿರುವ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಆಗಲೇ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಹಂಚಿಸಬೇಕು. ಬಾವಿ

ಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಗಾಯತ್ರಿಗೆ ಅಣೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಆ ದಲವನ್ನು ಲೂರುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಾಲುವೆಗಳ ಮೂಲಕ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಕುಲಭೂತೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ವಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡುವ ವಿಚಾರಗಳಿಗಿಂತ ಕಾಲುವೆ ತೋಡುವ ಮಾರ್ಗ ಕಡಿಮೆ ಅದರಿಂದ ಒಣ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಸ್ಯ ಶ್ಯಾಮಲವಾಗಿ ಸೊಗಯಿಸುತ್ತವೆ” ಎಂದನು.

ಪ್ರಸೇನವರ್ಮನು ಸ್ಥೂಲಗೆ ಕೋವರಿದನು. “ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನೀವು ಬೆಲೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಿಯಲ್ಲವೆನ್ನಿದಿರಿ. ಹೌದಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಶಂಕರಭಟ್ಟನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಶಂಕಿಸದೆ, “ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾರಾಜರೇ, ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿವಿಧ್ವಿರುವಾಗ ಬಾವಿ ತೋಡಲು

ಹೊಳಗುವ ಪ್ರಯತ್ನದಂತಹುದು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದು ಅಲೋಚನೆ ಕೇಳಿದುದರಿಂದ ನನಗೆ ತೋರಿದುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆನು.” ಎಂದು

“ನನಗೆ ಕೋಪ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಏನಾಗುವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ?”

“ಪ್ರಭುಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ತಾವು ಸರ್ವ ಸ್ವತಂತ್ರರು ಒಳತಾಗಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಮಗೆ ಓದಿಸಿದ್ದರೆ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರ ಪದವಿ ನನಗೆ ಕೊಡಲಾರಿರಿ. ಅಥವಾ ಇರುವ ಪದವಿಯಿಂದಲೂ ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವಿರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸರಿಯಲ್ಲದುದನ್ನು ಹೇಳಲಾರೆನು” ಎಂದು ಶಂಕರ ಭಟ್ಟ.

ಪ್ರಸೇನನ ಶಂಕರಭಟ್ಟನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಮರುದಿನ ಸಭಾ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಶಂಕರಭಟ್ಟನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಭಿಕರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಟ್ಟರು. ಪುಷ್ಪಾಬಾಹಿನಿಗೂ ಶಂಕರಭಟ್ಟನಿಗೂ ನಡೆದ ವಾಗ್ವಿವಾದವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರಿಗಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಶಂಕರಭಟ್ಟನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಪ್ರಸೇನನವರೂ ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುವ ಸಭಿಕರನ್ನು ಕುರಿತು, “ನಾನು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಧಾರವು ನಿಮ್ಮಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರಬೇಕು. ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರರು ಹಳೆಯ ಶಿವನಾಥರಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಹಿತ ಚಿಂತನೆಯ ಮಂತ್ರಾಲೋಚಕರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಳುಗುವವಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರೇಕವಾಗಿ ಹೇಳುವವರ ಮೇಲೆ ಫಕ್ಕನೆ ಕೊಡಿಸುವುದುಂಟು. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಹೇಳುವವರು ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಿಂತ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೌದ್ವರ್ಗಗಳಿಗಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಡುಕೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತನಗೆ ತೋರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಯಿಂದ ಹೇಳುವವನೇ ನಮಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಾಲೋಚಕನು, ಸಲಹೆದಾರನು. ಅಂತಹ ಗುಣ ಶಿವನಾಥರಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದೇ ಗುಣ ಶಂಕರಭಟ್ಟರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದುವೇನಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಉಪಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ಪ್ರಧಾನ ಸಲಹೆದಾರ ಪದವಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

ತಲೆತಿರುಗಿದವರಿ

ಪ್ರೇಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಪಾಠಶಾಲಾ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಬೋಡ್ಡ ಪಂಡಿತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದನು. ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದಿಂದ ಋಯಕ್ತ ವಯಸ್ಸು ಬರುವಾಗ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ನಗರದ ಪಂಡಿತರೊಳ ಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಭಾಶಾರಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗತೊಡಗಿ ದನು. ಆದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಮಹಾರಾಜನು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನ ಪುರೋಹಿತನನ್ನಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದನು.

ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಮೊದಲು ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಮಂತ್ರದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಗಳನ್ನೂ ಬೆಲಾಯಿಸಬಿಡಬಹುದು, ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಪಠಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಎಂಥವರಾದರೂ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದವನ ದಾಸರಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವವ ರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಮಂತ್ರವೇ ಹೊರತು ಬೇಕೆಂದು ಹುತುಕಿ ಕಳಿತುಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಬೋಧಿಸತ್ವನಿಗೆ ಆ ಮಂತ್ರ ದಿಂದ ತನಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು. ಅದರ ಪ್ರಭಾವವಿಂದ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಶೆ ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಮರೆತುಹೋಗದಂತೆ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗಿತ್ತು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದಾನೊಂದು ವಿಶಾಂತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ನೋಡಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ದೃಢಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಡ್ದ ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಮೀಪದಲ್ಲೊಂದು ಯಾರೂ ಸುಳಿಯುವ ಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಮೇಲೆ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಅದ್ಭುತ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊರಳಿತ್ತಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಪಠಿಸಿ ಎಂದೂ ಮರೆಯದಂತೆ ಉರು ಹಾಕಿದನು. ಸೂರ್ಯ ಮುಳುಗುವ ಹೊತ್ತು ಸಂಜೆಯಾಗುವಾಗ, ಬಂಡೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದಿದ್ದು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಯ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಒಂದು ಬಿಲದೊಳಗೆ ಆದಗಿದ್ದ ನರಿ, ಅನಂದದಿಂದ ಕುಣಿ

ಯಂತ್ರ ಹೊರಗೆ ಬಂದು "ಓ ಹೋಯ್" |
ವಂದಿತಾ | ಎನು ಪಡೆದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನಾನು
ಕೃಷ್ಣವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಂಭ ಮೂಡಿ
ಕೊಂಡೆನು. ಏನೇ ಸಾವಿರ ಸಮಾಧಾನಗಳು" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಲು ತೊಡಗಿತು.

ಅದೇ ಕೆಳ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮತ್ತು
ನಿರಯಾಸತೆ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಸ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಶಕ್ತಿಯಂತ
ಪಾದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳುವವನು ತೀವ್ರ ಬೋಧಿ
ಸತ್ಯವು ಸೂಚಕವೆಂದು, ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಸಂ
ಯನ್ನು ಒಡೆಯುವಿಕೆ ದು ಅವರ ಬೆದರಿಕೆಯನ್ನು.
ಅವರ ಉತ್ತರ ಕತ್ತಲೆ ಕಣ್ಣುಗಳು ಉಳಿದುಬಂದಿವೆ.
ನಿ ಪೂವಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಯ
ವಾಗಿ ಹೋಯಿತು

ಆ ಸಂಭವವು ಪದ್ಮದರ್ಶಿ ಒಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ
ಹುಟ್ಟಿ, ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಬೇಡದ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ
ಪರಾಗಿ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆದು, ಸತ್ತು

ನರಿಯು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೂನವ
ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಮಂತ್ರಕ್ಕಿರುವ ಅರ್ಥವನ್ನು
ಗೊತ್ತಾಗಿಸು, ಅದುದರಿಂದಲೇ ಅವಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರ
ಅನಂದ, ಒಡಿತೋಗುವ ಆ ಸರಿಯು ದಿವ್ಯವಾಗಿ
ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೇಹವೃದ್ಧಿಯೂ, ಹರಿತ ಹೇಗೂ
ಇರುವ ಮೊತ್ತ ಸಂಪಾದಿಸು ಬಹುಮುಖ್ಯ, ಕೂಡಲೆ
ಓಡುವ ಸಂ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಕೂಡಲೆ
ಕವಿವಾಚಿ ಬಂದ ಆ ಮೊದಲ ನರಿ, ಮಂತ್ರದ ನರಿಗೆ
ಬಗ್ಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ವಿಧಾಯಕವಾಗಿ
ಬಂದಿಗೆ ತೊಡಗಿತು. ಮಂತ್ರದ ಫಲ ಬಾಗಿ ಮಂತ್ರ
ಪಾದ ಮೇಲೆ ಮಂತ್ರ ಕೆಲವು ನರಿಗೆ ಅದ
ಸಂಕೋಪಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮಂತ್ರದ ಸಂ ಕೆಲವು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ
ಅನೇಕ ಸೂರು ನರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೇಲಿನವಾಗಿ ಆಗಿ
ಯಾಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅದು ತನ್ನ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಹಂದಿಗಳ ಮೇಲೂ, ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ, ಆನೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಕೂಡಾ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ
ವಿಧೇಯವಾಗಿದ್ದು ಮನೆ ಮಾಡಿತು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಮಂತ್ರದ ನರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ರಾಜನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ
ಭಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಉತ್ಸವ ಮಾಡಿದವು. ಈ ಮಂತ್ರವು
ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮುಟ್ಟಿ, ಕುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಪಟ್ಟಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ
ಒಂದಿತು.

ರಾಜ ನರಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ನರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ರಾಣಿಯೆಂದು ಪ್ರಕಟ
ಮಾಡಿತು. ಕೆಲವು ಸಿಂಹ, ಹರಿಗಳು ಮಂತ್ರವನ್ನು
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಮನವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆಗಿ ಮತ್ತೆ
ಅದಕ್ಕೆ ಮೃಗಗಳು ತಗಲೂ ತನ್ನ ಮೆಂದ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು
ಮಾಡುತ್ತ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಿರುವವರು, ಮೇಲೆ
ನರಿಯು ತಲೆ ಕುಂಬಾ ಗಮನವೇರಿತು.

ಎರಡು ಆನೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ,
ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ

ರಾಜನು ಜೊತೆಗಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜಂಬುಕ ರಾಜನನ್ನು ಎರಿಸುವ ಬೀದಿ ರಾಜನು ಪ್ರವಾಸವಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊಗಳಿ ಕಾಡಲು ತೊಡಗಿದುವು.

ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನರಿಗೆ ಗರ್ವದಿಂದ ಅನಂದದ ಮಯಕವೆದ್ದು ತಲೆ ತಿರುಗತೊಡಗಿತು. "ಕೇವಲ ಆರಣ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರಾಜ ನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ತೃಪ್ತನಾಗಿರಬೇಕು? ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಏಕೆ ಆಕ್ರಮಿಸಬಾರದು? ಒಮ್ಮೆಗೇ ವಾರಣಾಸಿ ನಗರವನ್ನೇ ಏಕೆ ಜಯಿಸ ಬಾರದು? ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂತು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ನರಿ ಮೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಟ ಇಲ್ಲದ ಒಲವಾಗಿಳಿದ ಸಿಂಹಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ಮೃಗಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ, ರೊಡ್ಡ ಮೃಗ ಸೈನ್ಯ ದೊಂದಿಗೆ ವಾರಣಾಸಿ ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಹೊರಟಿತು. ದೂರದಿಂದ ಬರುವ ಮೃಗ ಸೈನ್ಯ ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಗರವಾಸಿಗಳು ಕೆಲವರು ಹೆದರಿ

ನಗರ ದಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತ. ಈ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲವೆದ್ದಿತು.

ರಾಜನರಿ ನಗರದ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಸಾವಿನ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವರಿನವರೊಂದಿಗೆ, "ಎಲೋ, ನೀವು ಕೂಡರೇ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಆರಣ್ಯದ ಜಂಬುಕರಾಜನಿಗೆ ತಲೆ ಬಾಗಿ ವಶವಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದರೆ ನನ್ನ ಮೃಗ ಸೈನ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಮಗುವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರಿ!" ಎಂದಿತು.

ಕಾವರಿನವರ ಮೂಲಕ ಆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದ ರಾಜನಿಗೆ ವಿನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮೋಧಿಸತ್ವನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ರಾಜಾ, ಈ ಸುಮಸ್ಕೆಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡಿರಿ" ಎಂದನು.

ರಾಜನ ಅನುಮತಿಯ ದೊರೆ ಮೋಧಿಸತ್ವನು ಕೋಟೆಯ ಗೋರೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ನರಿ ರಾಜ

ನನ್ನ ಸೊಂಡಿ, "ಓ ಹುಡುಕ ಹಜಾ! ನನ್ನ ನಗರವನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಯಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಕೆಪಕೆಪನೆ ನಕ್ಕು, "ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅದು ಬಹಳ ಸುಲಭ. ನನ್ನ ಸೈನಿಕ ಸಿಂಹಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಕ ಕಂಠದಿಂದ ಒಂದೇಸಾರಿ ಗರ್ಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸೈನಿಕರೂ ವೌರರೂ ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಿಂದ ಬೆಲ್ಲಾಬೆದರಾಗಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನು ಪ್ರಶ್ನೆಯೆ?" ಎಂದಿತು.

ಬೋಧಿಸುತ್ತಾ ನಗರದ ದಾತರುಗಳು ನಿಜವೆಂದೇ ತೋರಿತು. ಅವನು ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ರಾಜನೊಡ್ಡೋಗಿಗಳೊಂದಿಗೆ, "ನಿಮ್ಮ ಕಡಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಗರವಾಗಲೆಲ್ಲರೂ ಕಿವಿವೊಳಗೆ ಹತ್ತಿಯು ಉಂಡೆ ತುರುಕಿ, ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದನು. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ತುರುಕಿ ಅದೇ ಮೇರೆ, ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ ಎತ್ತಿ ಬಂದು ನೋಡಿ "ಹುಡುಕ ರಾಜಾ! ನಗರವನ್ನು ಜಯಿಸಲು ನೀನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು" ಎಂದನು.

ಎರಡು ಅನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಿಂಹದ ಬೊನ್ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಜನು. ಸಿಂಹಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇಸಾರಿ ಗರ್ಜಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿತು. ಮಿರುಕ್ಷಾಪಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಲಿನ ಮರಗಳೆಲ್ಲಾ ಗದ್ದುಗದ್ದು

ವಂತೆ ಸಿಂಹಗಳು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸಿದುವು. ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತವಾದ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಯು ಒಡೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಾಗಿಗೂ ಸಿಂಹಗಳ ಗರ್ಜನಾಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಆ ಗರ್ಜನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ನರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಎರಡು ಅನೆಗಳೂ ಹೆದರಿ ಸತ್ಯಾಪಜ್ಜಿ ಹಾರಿದುವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಿಂಹವು ಆಧಾರ ತಪ್ಪಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. "ಎದರಿಂದ ನೋಡಿದ್ದ ನರಿಯ ಮೇಲೆ ಅನುಗಳ ಕಾಲುಗಳು ತೂತು ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದುವು. ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಗಳಿಂದ ಹೆದರಿದ ಅನೆ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ತುಳಿಯುತ್ತ, ಪರಚುತ್ತ, ಕಚ್ಚುತ್ತ, ಕಿವಿಯುತ್ತ ಕೊಲ್ಲುತ್ತ, ಉಳಿದವೆಲ್ಲಾ ಅರಗಾಕಿ ಓಡಿ

ಹೋಗಿ ಮೃಗ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ತೊಲಗಿತೆಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ ದಂಗೆರ ಪಾರಿಸಿದನು. ಜನರೆಲ್ಲಾ ಭಯ ಕಳೆದು ಕಿವಿಗಳ ಹತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು, ನಗರದ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದ ಮೃಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಮುಂಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಯುವನ್ನೂ, ಬೆರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಯುವನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ತಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಪೋರವಾದ ಆ ಪಕ್ಷಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆನ್ನು ರಾಜನೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಹೊಗಳಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

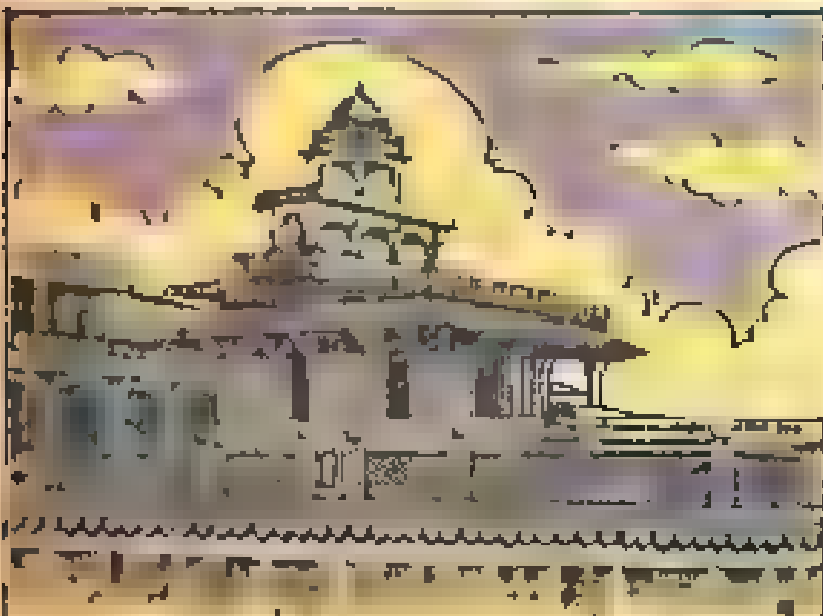

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಭಾರತ. ೨

ಅಗ್ರಾದ ಸಮೀಪದ ಸಿಕ್ರಾ ಎಂಬ ಸುಂದರ
ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಪತ್ತಿರವಿಯವ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ
ಮೇಕ್ ಸರೀಸೃಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಸಾಧು ವಾಸ
ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕರವಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ
ಭಕ್ತಿಯೂ ಗೌರವವೂ ಇದ್ದುವು.

ರೂಪ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಕ್ಷರಣೆ ರಾಜವು
ಗೌರವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಮಾಡಿದುದರಿಂದಲೇ
ಪ್ರಭು ಹುಟ್ಟಿದನೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಕ್ಷರ
ಹನ್ನೆ ಮೂವತ್ತೆ ಸರೀರ ಎಂದು ನಾವುಕರಣ
ಮಾಡಿದನು. ಆಕ್ಷರಣೆ ಕರಣವಾಯಿತು ಈ ಯಾವ
ರಾಜನೇ ವೆಂಕಟ ಸಂತಾನವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಸರೀಂ ಪಾಧುನಿವ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಕ್ಕರಾ
 ಪೊಯ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ನಿರ್ಮಿಸುವನ್ನು
 ಅಲ್ಲಿ ಬೊಡ್ಡ ಬೊಡ್ಡ ಅನೇಕ ಅರಮನೆಗಳನ್ನು
 ಕೆಡದು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅದನ್ನೇ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಾನಿ
 ಯಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ಈ ಕೋಟಿ
 ಮೊದಲ ಅದನ್ನು ಗ.ಜ.ಪದ ಮೂರ
 ದಂಚೆ, ಮೂರು ಮೂರುಮೂರು ಅಗಲವು
 ೩೩೦೦ ಅಳು ವಿಸ್ತು ೩೩೦೦ ಗುಂಡು
 ಬಾವಿ ಮು. ಹೇರಲಿ ಬಂತು

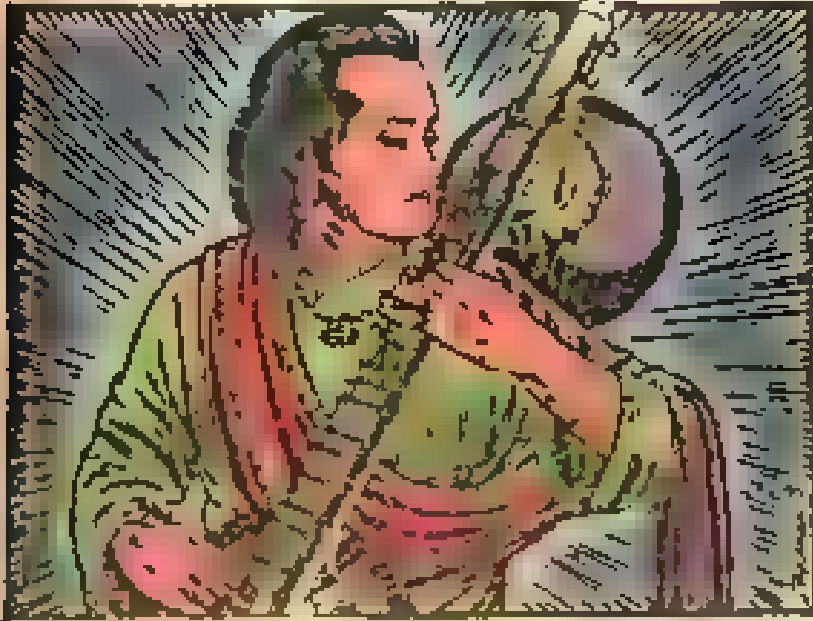
ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣು, ಅದರ
ಕಡಲ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದ, ಅದರ
ಮೇಲೆ ಅದರ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು

ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣು, ಅದರ
ಕಡಲ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದ, ಅದರ
ಮೇಲೆ ಅದರ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು

ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಹೆಣ್ಣು, ಅದರ
ಕಡಲ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದ್ದ, ಅದರ
ಮೇಲೆ ಅದರ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು
ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣು

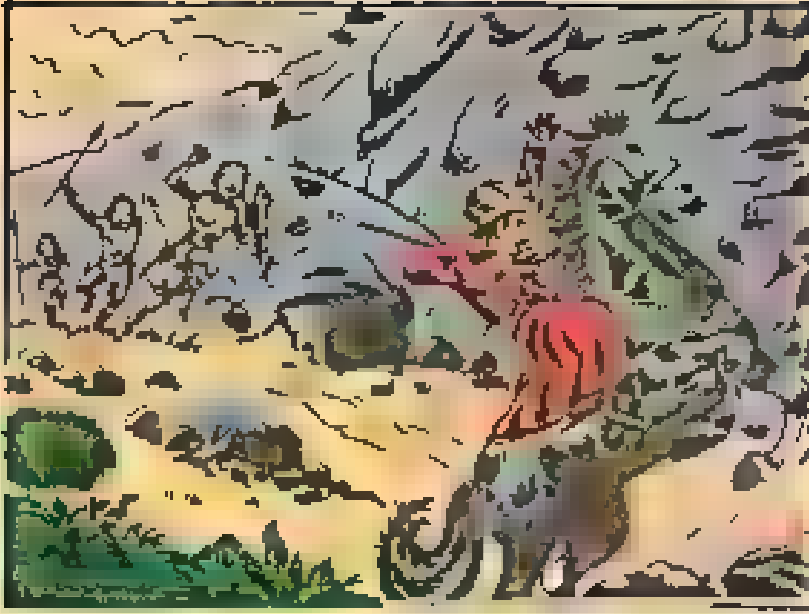
ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮುಖಪುಟವಾದ
ಪದವಿವ್ಯವನ್ನು ಬಿಡುವುದು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ರೋಮ್ ಪುನಃ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಬಂದ
ಪದವಿಯನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೋಮ್ ಪುನಃ
ಅದೇ ಪದವಿಯನ್ನು ಪದವಿಯನ್ನು
ಪದವಿಯನ್ನು "ದಿನ್-ಇ-ಅಲ್-ಇ" ಎಂಬ
ಪದವಿಯನ್ನು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು.

ಮುಕ್ತಿ, ದೀರ್ಘ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಸ್ಥೆ ವಿಜ್ಞಾನ
ಸಾಧನ ಸೇವೆ, ಕವಿ ರೋಮ್ ಪುನಃ
ಭೂಸಂಸ್ಕರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು
ಕೋರೋನಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಮುಖರು
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.

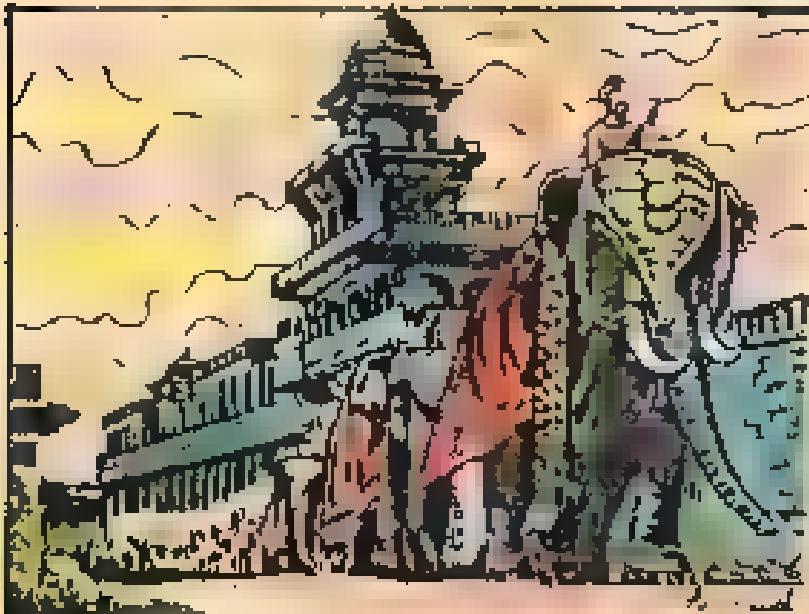
ದೀರ್ಘವಾದ ಮಹಿಳಾ ಮನುಷ್ಯ-ಮನುಷ್ಯ
ರೋಮ್ ಭೇದಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದು
ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವಮತ ಸಮನ್ವಯವಾದ "ದಿನ್-
ಇಲ್-ಇಲ್" ಎಂಬ ನೂತನ ಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು
ರೋಮ್‌ಗೆ ತಂದರು. ಅದರ ಅ ಮಹತ್ವವು ಕೆಳಗೆ
ಕೆಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಾದದ ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿನೇತೃವರೂ ಅಕ್ಬರ್ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂತು. ವ್ಯಾಯವ್ಯದ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಬರ್ನ ಯುಪರಾಜ ಸಲೀಂನ ಪುಸ್ತಕವು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಆ ಅಕ್ಬರ್ನ ಮರಣಗೊಂಡ ಅಕ್ಬರ್ನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮಾರಾಟವಾಯಿತು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡನ್ನು ಪರಿವಾರಿಸಿದ ಮೊದಲನೇ ಎರಿಕ್ ಬೆತ್ ರಾಣಿಯ ಬಳಿಯಿಂದ ಜಾನ್ ಮೊದಲನೇ ಮುಖಂಡತ್ವದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದು ಅಕ್ಬರ್ನನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡರು. ಈ ಮೊದಲನೇ ಮೊತ್ತಮೊದಲನೇ ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು.

ಅಕ್ಬರ್ ತುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜಧಾನಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಖಜಾನೆಯ ಸ್ಥಳೀಯರಿಂದ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೆಳಗದ ಹೋಯಿತು. ಪ್ರಾಚೀನದಿಂದಲೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಅಕ್ಬರ್ನು ಎರಡನೇ ಎರಡನೇ ಮೊದಲನೇ, ಯುಪರಾಜ ಸಲೀಂನ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೊಸ ಅಕ್ಬರ್ನು ಎರಡನೇ ಮೊದಲನೇ ಮುಖಂಡತ್ವವಾಯಿತು.

ಬಾದಿಯಾ ದೆಖಾತ

ಹಿಂದೆ ಬಾಗ್ದಾದನ್ನು ವಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುಲ್ತಾನ್ ಹಬ್ಬಾದನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಕುಮಾರನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್. ಇವನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರನಾಗಿಯೂ, ಒಳ್ಳೆಯ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಚಿಗುರುಮಿನಾಸೆ ಮೊರೆತು ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ತಂದೆ ಅವನನ್ನು ಯುವರಾಜನಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ನನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹಸನ್ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ನಾನು ಯುವರಾಜನಾಗಿ ಪರಿವಾಲನೆಯ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಪ್ರಜೆಗಳ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದುಸಾರಿ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ತಿರುಗಾಡಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, "ರೋಡದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯರಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಮೃಗಗಳಂತಹ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮೃಗಗಳು ಎಂಥ ಮೆದು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಹಾಗೆ,

ಮನುಷ್ಯರು ಎಂಥವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಜತೆಯಾಗಿ, ವಜೀರನನ್ನೂ, ಕೆಲಮಂದಿ ನೌಕರರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮವರು ಎಷ್ಟೊಂದಿಗಿದ್ದರೆ ನಿನಗೇನೂ ಕಡುಕಾಗಲಾರದು" ಎಂದನು.

ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ, ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್, ವಜೀರ ಮತ್ತು ಆಯುಧ ಪಾಣಿಗಳಾದ ಹತ್ತುಮಂದಿ ನೌಕರರೊಂದಿಗೆ ಸಂಚಾರ ಹೊರಟನು. ಅವರು ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ, ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾಗ್ದಾದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿಕೊಡಗಿದರು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಗುಡ್ಡ ಗಾಡುಗಳ ಪ್ರಾಂತವು ತಗಲಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಇಳಿಜಾರಿನ ಸಾನುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೌಕರರು, ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಗುಡಾರ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು.

ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ತನ್ನ ಗುಡಾರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವಾಗ, ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿದ್ದ ಏಕೋರು ಕುದುರೆಯನ್ನು ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಕುದುರೆಯಿಂದ ಹಾರಿ ಇಳಿದು, "ಪ್ರಭೂ! ನಿಮಗೆ

ಅಪ್ಪೇನೂ ಪ್ರಯಾಣದ ಬಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ಒಂದು ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಜಿಂಕೆಯು ? ಎಷ್ಟು ಜಿಂಕೆ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ! ನೀವು ಹೇಳುವ ಜಿಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಏಕೇಕವೇನಿದೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್.

"ನಾನು ಹೇಳುವ ಜಿಂಕೆ ಅಂಶಿಂಥದಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡದಿದ್ದರೆ ಜನ್ಮದಲ್ಲೆಂದೂ ಅಂತಹುದನ್ನು ನೋಡಲಾರಿರಿ. ಇದರ ಶರೀರವು ಒಂಗಾರವನ್ನು ಅರಮೆ ಹಿಡಿದ ಒಂಗಿದೆ, ಚಕ್ರದಂತಹ ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನಿಶ್ಚಿತಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೆದರ ಗೊರಸುಗಳಂತೂ, ಸಾಣೆ ಹಿಡಿದ ಮಣಗರ ಹಾಗೆ ಜಗಜ್ಜ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆಹಿ" ಎಂದನು ವಜಿರ.

ಹಾಗಾದರೆ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿದನು. ವಜೀರನೂ ಕುದುರೆ ಎರಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದನು.

ವಜೀರನು ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಕೆಳವೆಯ ಪಾಂಚಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಒಂದು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಲ್ಲಿ ವಜೀರನು ಮಣಿಸಿದ ಎಚಿತ್ರವಾದ ಜಿಂಕೆ ಮೇಯುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಬೆರಗಾಗಿ, ಆಹಾ ! ಇದು ಕನಸೋ ನಿಜವೋ ! ಈ ಜಿಂಕೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಕ್ರೂರವ್ಯುಗಗಳು ತಿರುಗುವ ಈ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪಾಂಚದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ" ಎಂದವನೇ. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೊರಟನು. ಆದರೆ ಆ ಜಿಂಕೆಯು ವೇಗವು ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಣಿವೆ ಪೂರಾ ತಿರುಗಿಸಿ, ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತೆಂಬುದು ಕೂಡ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕಾಣದೆಯೇ ಹೋಯಿತು.

ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹುಡುಕಿದನು. ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ತನ್ನ ಗುಡಾರದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ತಿಥಿಲವಾದ ಕೋಟಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಒರಗಿಕೊಂಡು ಬಿಚ್ಚಳು ಯೊಂಪಿ ಮೂವಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದನು. ಅವಳು ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಏನಿದು ? ಯಾರು ನೀನು ? ಈ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಏಕೆ ದುಃಖಿಸುವೆ ? ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಎಂಬ ಅಗತ್ಯ ನಿನ್ನಿಗೇನು ಬರುತ್ತೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅವಳು ಅವನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ, "ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹಾಗಿನ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ! ನಿನ್ನ ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಾ ಅಂತ ನನಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ

ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇರಾನ್ ದೇಶದ ರಾಜ ಕುಮಾರಿ, ಎಳು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಗೆಲತಿಯ ರೊಂದಿಗೆ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಮೊಘಲರೊಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಭೂತವು ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಒಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಬಾಚಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು, ಅದು ಮೊಘಲರೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹಾರಿದ ಮೇಲೆ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಒಂದು ಸಿಡಿಲು ಅದರ ಬನ್ನಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಭೂತ ಭಗ್ನ ಉರುಳುಮೊಳೆಯಿತು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಎಂದಳು.

“ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಕಥೆಯನ್ನು ಈವರೆಗೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ, ಹೀಗೂ ನಡೆಯುವುದುಂಟೆ?” ಎಂದು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಅಶ್ವಯ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, “ಅದಿರಲಿ, ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಈ ನಿರ್ದಾಸ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನಿನಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದಿರಲಿ, ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಾಾಗ್ಸಾದು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಸುವೆವು. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಶಕ್ತ ರಕ್ಷಣೆಗೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಳ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಗಲುವೆವೆ” ಎಂದನು.

ಯುವತಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ನನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಪ್ಪೆ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ತನ್ನ ಗುಡಾರ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಒಂದೊಂದು ಯೋಧನು ಎತ್ತತಾಗಿ ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿತು. ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಈಗ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಅದ್ಭುತ

ಸುಂದರ ಯುವತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಘೋರ ವಿಕ್ರತಾ ಕಾರದ ಹೆಣ್ಣು ಭೂತವು ಕುಳಿತಿದ್ದಿತು. ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ನನ ಶರೀರವು ನಡುಗಿತು. ಅವನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಸರಿದುಕೊಂಡನು.

ಭೂತವು ಅವನನ್ನು ಸಂಯಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, “ನೀ ಹೀಗೆ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುವಿ? ವಿನಾಯಿತು ನಿನಗೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

“ನಾನೀಗ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದು ನಿನ್ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ?” ಎಂದನು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್.

“ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೇಶದ ಯುವರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಾಯವೆ? ಯಾವುದರಿಂದ? ನನ್ನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸೈ ರಕ್ಷಣೆಲಾರದೆ” ಎಂದು ಕೇಳಿತು ಭೂತ.

“ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೈ ನನ್ನ ದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದನು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್. “ನಿನ್ನಿಗೆ ಮೈರಳ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿವೆಯಷ್ಟೆ?”

ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಯೋಗಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ
ಲಾಬೆಯೋ?" ಎಂದಿತು ಭೂತ.

"ಅದರಿಂದಲೂ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ"
ಎಂದನು ಅಬ್ದುಲ್

"ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸ ಒಲ ಪರಾಕ್ರಮಗಳು
ಎಲ್ಲಿ ಹೋದುವು?" ಎಂದು ಭೂತವು ನುಡಿತು,
ಕೇಳಿತು.

"ಅವಾವುದೂ ಈ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು
ಕಾಪಾಡಲಾರವು" ಎಂದನು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್.

"ಹಾಗೇನು? ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ನಿನ್ನನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸುವರಾದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ? ನಿಜವಾಗಿ ಯೂ
ಅಂಥವರಾರೂ ಇಲ್ಲವೇನು?" ಎಂದು ಭೂತವು
ಮತ್ತೆ ವೇಗಾಡಿತು.

ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಣ್ಣು
ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆದು. "ಇದ್ದಾನೆ, ದೇವಮೊಬ್ಬರೇ ಈಗ
ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತಹ ಸಮರ್ಥರು!" ಎಂದನು.
"ಹಾಗಾದರೆ ಅವನನ್ನೇಕೆ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ?" ಎಂದಿತು
ಭೂತ. ಕೂಡಲೇ ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಕೊರಲೆತ್ತಿ,
"ಓ ದೇವರೇ! ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ! ರಕ್ಷಿಸಿ!" ಎಂದು
ಕೂಗಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಭೂತವು ಕುಡುರೆಯ
ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು, ಅದು ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭಗ
ಭಗನೆ ಉರಿ ಎದ್ದಿತು.

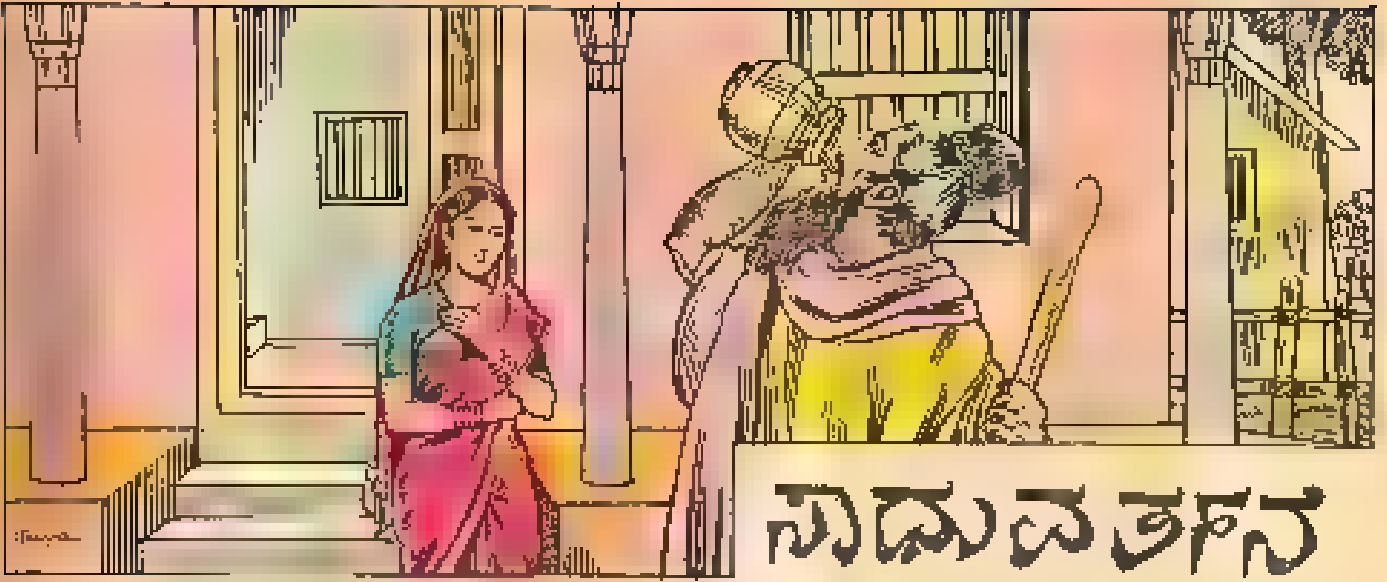
ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಬೂದಿಯ ರಾಶಿ ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿದಿತ್ತು.

ಅದ್ಭುತವಾದ ಜಿಂಕೆ, ಸುಂದರ ಯುವತಿಯಾಗಿ,
ಆ ಯುವತಿ ಭೂತವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಲು ಕಾರಣ,
ಅದೊಂದು ಅಮಾನುಷ ಶಕ್ತಿ. ಆ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ
ಅಂತಹದೊಂದು ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿ ಇರುವ ಸಂಗತಿ
ವಜೀರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಯುರಾಜನನ್ನು
ಬಲಿಕ್ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾರಸರಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ತಾನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ವಜೀರನು
ಎಣಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಭೂತವು ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ನನ
ಮೇಲೆ ಕಣಿವೆಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಅವನು
ದೇವರನ್ನು ಕರೆಯುವಂತೆಮಾಡಿ, ತಾನು ಬೂದಿ
ಯಾಗಿ ನಶಿಸಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿತು

ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ವೇಗವಾಗಿ ತನ್ನ ಗುಡಾರ
ವಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು. ಒದುಕೆ ಒರುವ ಅವನನ್ನು
ಅಪ್ಪು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ದುಷ್ಟ
ನಾದ ವಜೀರ ತನಗೆ ಸಾವು ಬರುವುದೆಂದು ಅಂದಿ,
ಗುಡ್ಡಗಳ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಹೋದನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು
ಯಾರೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಅನುಭವದಿಂದ ಅಬ್ದುಲ್ ಹಸನ್ ಮನುಷ್ಯರ
ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಗ್ದಾದ್ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದನು

ನುಡುವರ್ತನ

ಒಂದನಾರಿ ನಿತ್ಯಾನಂದನೊಬ್ಬ ಸಾಧು ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ, ಕೋಮಲಪುರವೊಬ್ಬ ಊರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಈಗ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ನಿತ್ಯಾನಂದನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿತ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿ ನಾಲಗೆ ಅದಳಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತು. ಯಾವ ಜಲಾಶಯವನ್ನೂ ಕಾಣದೆ, ಒಂದು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದನು. ಗೃಹಿಣಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಕೂಡಲೇ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಬೇಕೆಂದು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

ಗೃಹಿಣಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ತುಂಬಿಗೆ ತುಂಬ ನೀರು ತಂದು ನಿತ್ಯಾನಂದನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸಿ ದಾಹ ತೀರದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ನೀರು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಗೃಹಿಣಿ ಮತ್ತೊಂದು ತುಂಬಿಗೆ ನೀರು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಅದನ್ನು ಸಹಾ ಕುಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯಾನಂದನಿಗೆ ದಾಹ ತಣಿಯಿತು. ಅವನು ಆ ಗೃಹಿಣಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಕೆರೆಗಟ್ಟಿಯ ಅರಳಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು.

ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪಸರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶೂದ್ರ ಸೆಲವು ಒಣಗಿ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅರಳಿ ಮರದ ಎಲೆಗಳು ಕೂಡಾ ವಿರಳವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚದನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಸೆಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಗಾಳಿಗೆ ಉದಾರಿದ ಎಲೆಗಳು ಒಣಗಿ ದರಲೆ ಯಾಗಿದ್ದುವು. ಬಿಸುಪು ಗಾಳಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ದರಲೆಗಳು ಅತ್ತಿತ್ತ, ಹಾರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕೆರೆ ಪೂರಾ ಎಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ದೇಶ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಮೇಲೆ ಅಂದಿನ ವರೆಗೂ ನಿತ್ಯಾನಂದನಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳೂ ಒಹಳ ಆದರಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿ ಆತಿಥ್ಯ ವಿತ್ತಿದ್ದರು. ಕೋಮಲಪುರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ತಪ್ಪದೆ ಆತಿಥ್ಯ ಆತಿಥ್ಯವೇ ದೊರಕುವುದೊಬ್ಬ ನಂಬಿಕೆಯಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ನಡ, ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಿತ್ಯಾನಂದನು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಕನ್ನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಪಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹಸಿವೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಿಯೋ

ಮಲಗಿ ಬೆಳಗುವ ಕೊಡಲೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ
ಗುಡ್ಡವಾಚೆಯುವ ಕಾಂತವಪುರವೆಂಬ ಕೂರಿಗೆ
ಹೊರಟನು.

ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಸಾಧು
ಇದಾಗಿ ಬರುತ್ತ ಅವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡಿಸಿ
ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರೊಡನೆಯೇ, ಚಿದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ ಕೋಮಲ
ಪುಂಡ್ರೆ ಹೊಳಗುವವನೆಯ ತಿಳಿದು, ನಿತ್ಯಾನಂದನು
ಅವನನ್ನು ಕೋಡಿ ಹೋದನು :

"ನೀವು ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊಸದರೆ ಒಬ್ಬಳ
ಕೊಂದಲೆಗೆ ಬಿಡುವಿರಿ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜವರಗೆ ನಮ್ಮಂತಹ
ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೌರವವಿಲ್ಲ
ಅವಳೆನ್ನೂ ದೊರಕದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸದರೆ
ನೀವು ಒಬ್ಬಳ ಕಪ್ಪಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ
ಯಾರೂ ಕಾಪಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಆಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾರದು.
ವಸ್ತು ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ".

ನಿತ್ಯಾನಂದನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಚಿದಾಕಾಂಕ್ಷನು
"ನಮ್ಮಂಥವರು ಅಂತಹ ಅನುಭವ ಮಾಡಿಯವು
ದರಿಂದ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ." ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನ
ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ ಕೋಮಲ
ಪುಂಡ್ರೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಯಾವ ಕಪ್ಪಿಗಾಗೂ
ಕೊಂದಲೆಗಾಗೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಗಳ
ವಾಗೂ ಇದ್ದವು. ಅವಳೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಡಾಪುರಕ್ಕೆ
ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು
ಸಾಧುಗಳೂ ಕೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಸ್ತರ
ಮೊಟ್ಟುರು ಹೊಡೆದು ಮುಳುಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

"ಈ ದಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮ ಕೋಮಲ
ಪುಂಡ್ರೆ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ? ಇವ್ವು ದಿನ ಬೇಸಾಯದಲ್ಲಿ ?
ನಿಮ್ಮ ಕಾಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡದೇ ! ಅಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿವ್ಯವೇನೂ
ದೊರಕದೆ ನೀವು ಒಬ್ಬಳ ಕಪ್ಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಬಿಡುವಿರ
ಬಹುದು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ ಅಲ್ಲವೇ ?" ಎಂದು
ನಿತ್ಯಾನಂದನು ಅಶ್ವಮಾರ್ಗದಿಂದ ಚಿದಾಕಾಂಕ್ಷನನ್ನು
ಕೇಳಿದನು.

"ಹಾಗೆನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ದಿವಿ. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು
ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬಳ ಬಿಡಾಗಿ ಅತಿಥಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು
ವಸ್ತು ಮೇಲೆ ಹೊರೆಯುವ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ನಿರಾಸೆಯೂ
ಮಾಡಿಯಾರಲೆ !" ಎಂದು ಚಿದಾಕಾಂಕ್ಷನು.

"ಹಾಗೆನು ! ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮೊ
ಪಾಪವೊಂದಿರಬೇಕು !" ಎಂದು ನಿತ್ಯಾನಂದನು
ಅಶ್ವಮಾರ್ಗವನ್ನು.

"ಕೋಮಲಪುಂಡ್ರೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಆ ಉಪಾಸ
ಕೆಲೆಗೆಯ ಮೇಲೆಬಿಡುವಾಗ ಮೋಗಬೇಕಷ್ಟೆ ?
ಕೆಲೆ ಪುಂಡ್ರೆ ಒಳಗಿಡುವುದನ್ನು ನೀವು ಕೊಪಾ
ನೊಂದಿರಲಿರಿ ಹೇಡಾ ? ಆ ಮೇಲೆ ಯಾವ
ಮಹಾಕವ್ಯವೂ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲವೇ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು
ಚಿದಾಕಾಂಕ್ಷನು.

"ಹೇಮ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು
ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅಕ್ಕಿ, ಸಿಹಿ ಹೋಸಿವೆವನ್ನು
ನಾನು ಸವಿಸಿದ ?" ಎಂದನು ನಿತ್ಯಾನಂದ.

"ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿವಾದ ಸಮುದಾಯ ಇದೆ
ಅ ಒಬ್ಬಗೆ ಹೋದ ಕೆಲವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ
ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಕುಡಿಯಲು "ಇಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬರ ಪ್ಪ
ಮುಕ್ತಿಧಾರೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಕೊಡುವೆವೆಂದು
ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಗ್ರಾಮದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ
ಕೂಡಲೆ ನೀರು ಕೇಳಿ ಕುಡಿದಿರೋ. ಒಬ್ಬರು
ಎಂದು ತಾಯಿ!" ಎಂದನು ಚಿದಾನಂದ.

"ಮಕ್ಕಳು ಮಾತರಿ ? ಇನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗರು
ಒಬ್ಬರ ಮೂರನೆಯ ನಡೆದು ನಾಲಗೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು.
ನಾನಾಗಿ ನೀರು ಕೇಳಿದವರೇ ಸಾಮಾನ್ಯರಿದ್ದ" ಎಂದನು
ನಿತ್ಯಾನಂದ.

"ಅದು ನಿಜ ಅಲ್ಲ. ಅವರ ಆಳವಿನವರ
ಒಬ್ಬರ ಕಾಲದಿಂದ ನೀರಿನ ಕೊರತೆ ಒಂದಿತ್ತು
ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ತರಲು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ
ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಂಥ ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿ
ಗಳಿಂದಲೇ ಹುಡುಕಿದರೂ ಭಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳು
ಒಡಲು ಕಾರಣ, ನಾವು ಅವರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೀರಿವಲು
ವಾಡಲು ನಾನಿ ಕೋರಿಸುವೆವೆಂತಲೇ, ಅಕ್ಕಿ
ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿ

ಗಳಿಗೂ ಅರ್ಪಿತವೆ" ಎಂದನು ಚಿದಾನಂದ.
"ಇದ್ದೇನು ಸುಮ್ಮನು. ನೀವು ಅವರಗೆ ಒಬ್ಬರು
ನಾನಿ ಕೋರಿಸಿವಿ? ನಾನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅವರಗೆ
ಕೋರಿಸಲು ವಾಡಲು?" ಎಂದನು ನಿತ್ಯಾನಂದ
ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

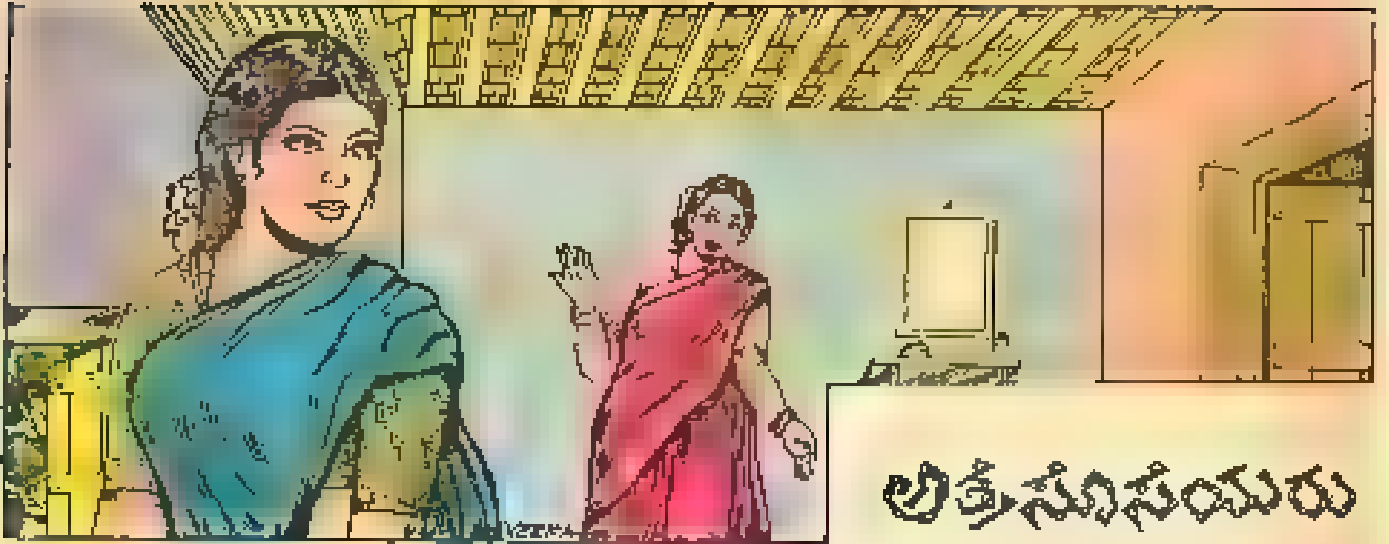
"ಇನ್ನೆ ದೊಡ್ಡ ಕಮಂಡಲವನ್ನಾಗಿ ಎರಡು
ಮೂರು ದಿನಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವೆವು, "ನಾನಿ ಕೊಡುವೆ
ಕೊಡಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು
ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡುವೆವೆವೆವೆ ಸಮಾಜವಿಲ್ಲ
ಗುಡ್ಡ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿ ಕಟ್ಟಾಕರ ಮರದೊಡ್ಡ
ನೀರಿ ಒರಕೊಟ್ಟು ಕುಡುವೆವೆವೆ ಆ ಸೂತಿ
ಯನ್ನು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವರಿಗ ಆ
ಒರಕೊಡು ಧಾರೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಕಾಲಿಗೆ ಕೊಡಲಿ
ಬಿಳಿಮೂವ ತಮ್ಮ ಕುಡುವು ನೀರಿನಿಂದ
ಹುಂದಿಸಿಕೊಂಡರು." ಎಂದನು ಚಿದಾನಂದ
ಅದ್ಭುತದಿಂದ.

ನಿತ್ಯಾನಂದನು ತಲೆಮಾಗಿ ಜಿಡಾಕೊಡಲೆಗೆ
ನುಡುಕಾರನಾದ. "ಒಬ್ಬರ ಕಾಲದಿಂದ ಮೊದಲಿನ
ಮೂವನು ನಾನಿ, ನಿಮ್ಮ ಪರಿಶ್ರಮದ ಕಾರಣದಿಂದ
ಸಾಧುಗಳ ವರ್ತನೆ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಈಗ
ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾವು ಸುಮಾರು ಕೈವಿಡಿದರೂ
ಹಳ ಸಂಪತ್ ತ್ಯಜಿಸಿ" ಎಂದನು.

135
132
264
18
264
15
15
300
400
700

700

ಲಿತ್ರಿ ಸೊಸೆಯರು

ರೇಡಿಂಗ್‌ರಮೆಂಬಲ್ಲಿ ಸೀತಾವತಿ ಮತ್ತು ಅನಸೂಯಾ ಎಂಬ ಪಂಚತಿಗಳಿಗೆ ಗಿರಿಧರ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ಗಿರಿಧರನಿಗೆ ರೇಡಿಂಗ್‌ರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಸಾಹುಕಾರನ ಹತ್ತಿರ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕಿತು. ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಗರದೊಳಗೆ ಒಂದು ನಾಟಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಕನಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ನಾಗಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ದೊರಕಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇರತೊಡಗಿದನು.

ಗಿರಿಧರನಿಗೆ ಸುಮತಿಯೊಂದಿಗೂ, ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಂದಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬದ ಹುಡುಗಿಯ ರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಗಳಂದಿರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಬಾಧ್ಯತೆ ತೀರಿದಂತೆ ಅನಸೂಯಾ ಸೀತಾವತಿಯರಿಗೆ ಹಗುರವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅವರು ಗಿರಿಧರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ನಾರಾಯಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾ ಬಂದರು.

ಅವರು ಗಿರಿಧರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಒಂದು ದಿನ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿರುವುದೆಂದು ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿಯಿತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅನಸೂಯಾ ಸೊಸೆ ಸುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ, “ಅದೇನೋ ಪಾಪ, ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಗರದ ಗಾಳಿ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ? ಆಗಾಗ ಹೀಗೆಯೇ ಅವನ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬಂದರೆ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವ ಗಿರಿಧರ ಬಲು ಗಟ್ಟಿಗ. ಧೈರ್ಯವೂ ಗಿರಿಧರನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ, ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ಗುಣವಾಗುವವರೆಗೂ ಇದ್ದು ಬರುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸುಮತಿ ತನ್ನ ಗಂಡ ಗಿರಿಧರನೊಂದಿಗೆ, “ನೋಡಿದಿದಾ, ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನ ಪಕ್ಷಪಾತ ಒದ್ದಿ ಹೇಗಿದೆ ಅಂತ? ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧಂಡಿಯಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುವವನಾದ್ದರಿಂದ ತಾನೇ ಅವನ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಭಿಮಾನ? ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಜ್ವರ ಒಂದು ಆತ ಸುದ್ದಿ ಬಂದದ್ದೇ ತಡ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿದರು, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಆಭಿಮಾನವಿದೆಯೇ ಅತ್ತಿಗೆ? ಮೊದಲು ಅವರೂ ಮಾವಯ್ಯನೂ ನಿಮ್ಮ ತಮ್ಮನ

ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಮಗೆ ಜ್ವರ ಬಂತವು? ಆ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದೂ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

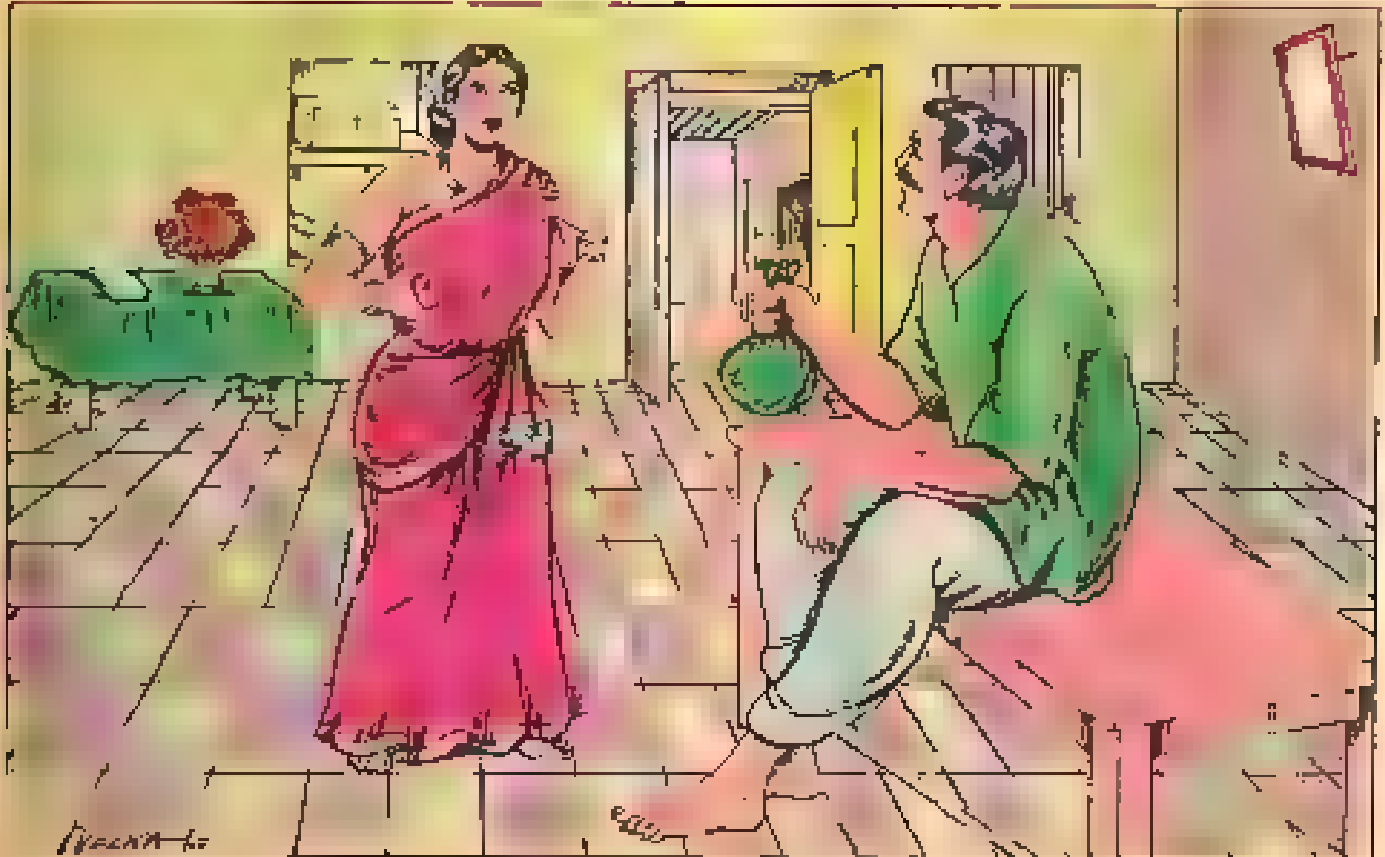
ಗಿರಿಧರನು ಅದಕ್ಕೆನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಂ ಕೂಂ ಎಂದು ತಲೆ ಮಾತ್ರ ಅಡಿಸಿದನು.

ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಅನಸೂಯೆ ನಗರ ದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು, ಸೊಸೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಸುಮತೀ, ಅಂದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ನಾರಾಯಣ ಮೂರು ದಿನ ಒಂದ ಜ್ವರಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವಳಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಹೆದರುವವಳು. ನಾನು ಹತ್ತಿರವಿದ್ದು ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮದ್ದು ಕುಡಿಸಿ ಥೈರ್ಯ ಹೇಳಿದೆ. ಪೂರ್ತಿ ಗುಣವಾಗುವ ವರೆಗೂ ಇದ್ದು ಬಂದೆನಮ್ಮ," ಎಂದಳು.

ಸುಮತಿ ತನಗೆ ಒಂದ ಕೋವವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕೋರಗೊಡದೆ, "ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಬಂದಿರಿ ಅತ್ತೇ" ಎಂದಳು.

ಆ ಮೇಲೆ ಎಂಟು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಅನಸೂಯೆಯ ತಮ್ಮ ಅರವಿಂದವೆಂಬವನು ರಣ ಪ್ರರಕ್ಕೆ ಒಂದನು ಅವನು ದೂರದ ಒಂದು ಕುಗ್ರಾಮ ದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಾಗಿದ್ದನು, ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಸದಿಯಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಳೆಯೇ ಬಾರದೆ ಅವನ ಬೆಳೆ ಪೂರಾ ಬಣ್ಣಿ ಹಾಳಾಯಿತು. ಅನಸೂಯೆ ತನ್ನ ಬಳಗಾರದ ನೆಗಳೆಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಳು.

ಈ ಸಾರಿ ಅರವಿಂದನು ಒಂದು ಆ ಹಣದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಅನಸೂಯೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು "ಅಕ್ಕಾ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರದಿಂದ ಮತ್ತೆ ವ್ಯವಸಾಯ ದಲ್ಲಿ ಪಾನು ಮೇಲೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ವಾಯಿತು. ಈಗ ನನಗೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಪೈರು ಗಳೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳು ಹೋದುವು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎರಡು ದಿನಗಳಿದ್ದು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ತಮ್ಮನು ಹೊಸದ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಿಗೊತ್ತು ಕೊಡು. "ಹೊಸದ್ದು, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಳಸಿತ್ತು ಏಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ ? ದೊಡ್ಡವರು ಬಳಸುವಲ್ಲಿ ಕೈ ತುಂಬಾ ಸುಮಾರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಬರುವ ಕಿರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮೊದಲಿಸುವ ಗುಂಥಾ ಸುಮಾರಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅದೊಂದು ಕೊಟ್ಟು ಮೊದಲ ಈ ಹಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಸಿಗಲಿ ಕೊಡೋ. ಇದೇ ಬೇಕಾದ ನಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ" ಎಂದು ಆ ಹೊಸದ ಗಂಡನ್ನು ಸುಮಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಅತ್ತೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಲ್ಕುಗೊತ್ತು ಹಿರಿಮಾನ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲ ಸುಮಾರಿಯ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಈ ಹಾಲ್ಕುಗೊತ್ತು ಕುಂದಿದವು. ಆದರೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತೆಯ ಪಾಡಾಗಲಿ ಸುಮಾರಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಆ ಹಾಲ್ಕು, ಹೊಸದಿಯಿಂದ ಈ ಸುಮಾರಿಯನ್ನು ಕೊಡುವೊಂದ ಗುಂಥಾ, "ಸುಮಾರಿ, ಅಮ್ಮ ನಾರಾಯಣನನ್ನು ಮೊದಲು ಮೊದಲಾಗಿ ಸಿಗುವ ಹೊಸದ ಮೂಲಾಗಲಿ ನೆಡುವೆ ? ಅವಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಬುದ್ಧಿ ಎಂದು ಬೇಕಲ್ಲ. ಈ ಹಾಲ್ಕುಗೊತ್ತು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿಟ್ಟಳು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ನಾಳೂ ನಾರಾಯಣನೂ ಒಂದೇ.

ಮುಖ ದುಮ್ಮಾರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದೋ ಅವಳಿಗೆ ಅಮ್ಮನಾಡನ್ನು ಸುಮಾರಿಯೊಡನೆ, ನಾಳೂ ಖಂಡವೆಂದೊಂದು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೆ ಅಮ್ಮನೊಡನೆ ಕುಳಿತು ಅವಳಿ ಅದರ ಬೆಳೆವೂ ಇದೆ. ಹಾಲ್ಕು ಕೊಡುವುದೊಂದೇ ಬಾಗಿ ಅವಳಿಂದ ಕೊಡು ಮುಮಾಡು ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು" ಎಂದಳು.

ಸುಮಾರಿ ಮುಮಾಡನ್ನು ಹಾಲ್ಕುಗೊತ್ತು. "ಅಮ್ಮ ಮಹಾ ನಿಯಮ ಅಮ್ಮ. ಅತ್ತೆಯ ಮಹಾ ಮಹಾ ಮಹಾ ತಿಳಿದುರು ಈಗ ಅಮ್ಮ ಮಹಾ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಮ್ಮ ಸುಮಾರಿಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ವಕ್ಕ ಮಹಾ ದಾವವರಾ ಈ ಗುಂಥಾ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯಣಿ ಅಮ್ಮ ನಿಯಮಿ ಸಿಗುವ ಮುಮಾಗಲಿ ಹಿಡ್ತಿ. ಅತ್ತೆಯಿಂದ ಮಹಾ ಕೊಟ್ಟ ಈ ಹಾಲ್ಕು ಸುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಮಹಾ ಕಟ್ಟಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮೈದಾ, ಮಗೂ ಸುಮಾರಿಯಾಗಲಿ ಅತ್ತೆ ?" ಎಂದಳು.

ಅಮ್ಮ ಹೊಸದಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದ ಮಹಾ ಮಹಾ ಮಹಾ ಮೊದಲ ಗುಂಥಾಗಲಿ ಮಹಾ ಸುಮಾರಿಯಾಗಲಿ.

"ಕೊಟ್ಟು ಮೊದಲಿಯಾಗಲಿ ಸಿಗಲಿ ಮೊದಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಾ. ಅತ್ತೆ, ಬೆಳೆವೊಂದೇ ನಾರಾಯಣ ಸುಮಾರಿಯಾಗುವ ಹಾಲ್ಕುಗೊತ್ತು" ಎಂದಳು. "ನಾರಾಯಣಿ"

ಶ್ರೀಮುಖನು ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, "ಇದು ನಡೆಯದ ನಾಣ್ಯ. ಇಂತಹ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಸಂತೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಅಂತಹ ಮೂಢರನ್ನೆಲ್ಲ ಕಳ್ಳ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಅವಮಾನವಾದರೂ ಆದೀತು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ನಲಕ್ಕೆ ಬೀಸಿ ಒಗೆದನು.

ಬಹುಮುಖನು ತನ್ನ ಕೈಗೆ ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅದೂ ನಕರೇ ನಾಣ್ಯವೇ. ಅದನ್ನು ಅವನು ತಂದೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಕೊಡುತ್ತ, "ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ದೊರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದಕೊಂಡು ಚಿಲ್ಲರೆಯಾಗಿಯೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಪ್ರಜಾಚಿತ್ತನು ಮಗನನ್ನು ಮುಗುಳು ನಗುವಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಯುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಇಟ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದು" ಎಂದನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, "ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಏನು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ಅಪ್ಪಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಶ್ರೀಮುಖನಿಗೆ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳನ್ನೂ, ಬಹು ಮುಖನಿಗೆ ನಗಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು ದಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದನು ಪ್ರಜಾಚಿತ್ತ.

ಹಾಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಕಾರಣವೆಂದೆಂದು ವಿವರಿಸು-
ಯಂತ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಪ್ರಜಾಚಿತ್ತನು ಹೀಗೆಂದನು:

ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮೇಲೂ ಕೂಲಿಯಾಳುಗಳ ಮೇಲೂ ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದವಾ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರುದ್ದಾಗಿ, ತುಸು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸುವಂತಹ ಗುಣಧರಬೇಕು, ನಗಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಕತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೂಡುವಂತಹ ಚಾತುರ್ಯ ವಿರಚಿಕು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರೂ, ರಾಜವಂಶದವರೂ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ತರಗತಿಯವರು ಗಿರಾಕಿಗಳಾಗಿ ಬರುವರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಯೂಕ್ತ ಯೂಕ್ತವಾದ ಮೂತುಗಳು ಬೇಕು ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ನಾಣ್ಯವು ನಡೆಯಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕೋಪದ ದುರುಷು ತೋರಿಸಿದನು. ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಯುಕ್ತಿಯ ಮೂತುವು ಚಿಲ್ಲರೆಯಾಗಿ ಕೇಳಿದನು ನಿಮ್ಮ ಈ ಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶ್ರೀಮುಖನಿಗೆ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳನ್ನೂ ಬಹುಮುಖನಿಗೆ ನಗಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದೆಂದೂ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ." ತಂದೆಯ ನಿರ್ಣಯವು ಇಬ್ಬರ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಸರಿಯೆಂದೇ ತೋರಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಮೃಗ

ಉನ್ನತ್ತರಾದ ಸ್ಥಾನಿಕರಿಂದ ದೂಡಲ್ಪಟ್ಟು ಬಿದ್ದ ಜವದಗ್ಗಿ ಚಲನವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ರೇಣುಕಾದೇವಿ ಗಂಡನ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಪರಶುರಾಮನು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ದಾಗ ತಾಯಿಯ ರೋದನಾ ಧ್ವನಿ ಅವನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿತು.

ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ಪರಶುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ರುಳುಕು ಮತ್ತು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆಯೇ ಮೊಹಿಷ್ವತಿ ನಗರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿದನು.

ಆಗ ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬರುತ್ತ ಜವದಗ್ಗಿಯ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವನು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ರೇಣುಕೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಜವದಗ್ಗಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತನ್ನ ಯೋಗ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬದುಕುವಂತೆ

ಮಾಡಿದನು. ರೇಣುಕೆ ಸಂತೋಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳಿಂದ ಭೃಗುವನ ಮುದಗಳನ್ನು ಕನಂದವಾಪ್ತ ಸುನಿ ತೂಕೆದಳು.

ಅಲ್ಲಿ ಮೊಹಿಷ್ವತಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಭೇನು, ತಾವು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಸೈನಿಕರು ಅವನ್ನು ಹೊಡೆಯುತ್ತ ತಿಪಿಯುತ್ತ ಒಗೆಒಗೆಯಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸಿ ಕೊಂದಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಪರಶುರಾಮನು ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ರುದ್ರನಂತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ರೌದ್ರಾಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಡಿ ಮೋದರು. ಪರಶುರಾಮನು ಭೇನುವನ್ನು ತಡವಿ, ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮೇಲೆ ಶಕ್ತಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಭೇನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹುಂಗೆಡುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

“ಓ ರಾಜಾಧರ್ಮಾ ! ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಿರಬೇಕಾದ ರಾಜರು ದುಷ್ಟನಾದಾಗ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಮನೆಯೊಳಗಿಂದ ಬಾರೋ ಹೊರಗೆ !”

ಎಂದು ಪರಶುರಾಮನು ರಾಜಪ್ರಾಸಾದದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೂಗಿದನು, ಕೊಡಲಿಡ್ಲಿ ಕಿರುಗಿಸುತ್ತಾ,

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು ಮೊದಲು ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಧಾರಣ ಮುಖಕುಮಾರನೆಂದು ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅವನ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನಾಳುತ್ತಾ, ಕಿರುಪ್ರೇಮಕವನ್ನೂ ರಭಸವನ್ನೂ ಮೋಡಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನಿಬಿರುಗಿ ಬಂದಿದ್ದು ಕಂಡು ದ್ವಂದ್ವದ ವಜ್ರ ಕೊಡೆಗಿಂತ

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನು ಕೂಡಲೆ ಕಿರುಗಿಸುತ್ತಾ, ಗಳನ್ನೂ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಗರ್ವ ರಾಮನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು ಕಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಮೊದಲ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ

ವಿರೂಪನು ಒರಿ ಮುಂಡದೊಂದಿಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಶಾಪವೆತ್ತದಿಂದ ಸುರಶನನೆಂಬವು ವೆನಟಿಗೆ ಒಂದಿತು

ರಾಮನು ವಿಷ್ಣುವೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸುರಶನ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದನು.

ಪರಶುರಾಮನು ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಂದ ಕ್ಷೀಮವಾಗಿದುವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ತಾನು ಮಾಡಿ ಒಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

ಅವನು ಕೇಳಿದ ವಿಷಯ "ಅಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದು"

"ಅದೇನು ರಾಜನಾದವನು ಅಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದ್ದು"

ಈಶ್ವರನು ಕೂಡಲೆ ಕಿರುಗಿಸುತ್ತಾ, ಗಳನ್ನೂ, ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಗರ್ವ ರಾಮನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿ ಅವನ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು ಕಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಮೊದಲ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ

ವಿರೂಪನು ಒರಿ ಮುಂಡದೊಂದಿಗೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಶಾಪವೆತ್ತದಿಂದ ಸುರಶನನೆಂಬವು ವೆನಟಿಗೆ ಒಂದಿತು

ರಾಮನು ವಿಷ್ಣುವೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸುರಶನ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದನು.

ಜಮದಗ್ನಿಯು ತಲೆ ಮುಂದಡಿದ ಹಾರಿ ಮೂರ
ಮೋಗಿ ಬಿದ್ದು ಮೊರಳಿ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ಕೊಂಡಿತು. ರಾಜಾಪುತ್ರರು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ
ಹಚ್ಚಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದನರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ
ಕೊಂಡರು. ಗಂಡನ ಮುಂಡವೊಂದಿಗೆ ರೇಣುಕೆಯೂ
ಸುಟ್ಟು ಮೊಕದವಳು.

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರಶು
ರಾಮನಿಗೆ ಧ್ಯಾನ ಭಂಗವಾಯಿತು. ತಾಯಿಯ
ಕರೆ ಇತ್ತ ತಪ್ಪಾದ್ದರಿಂದ ಸಾರಿ ಅವನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮಾಂಸಾಂಶಗಳಿದ್ದವು. ದಾಸ್ಯಪಕ್ಷ ಕಡೆಗಿನ
ಅಣ್ಣನು ಒಳಗೊಂಡು, ಮೊಟ್ಟೆ ಮೊಟ್ಟೆ ಹುಟ್ಟಿ
ಗಂಡನ ಅಗ್ನಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸುಡಲು.

ಅಗ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ, ಅಪರೂಪ
ಉರಿಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ತಂದೆತಾಯಿ ಮೂರು ಮೂರು
ಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಉರಿಯನ್ನು ಅರಿಸಲು
ಬರುವ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಆಶ್ರಮ ವಾಸಿಗಳನ್ನು
ಯಾವುದು ಸೈನಿಕರು ಆಮಾಸುಹವಾಗಿ ಚಿತ್ರವಧೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು.

ಪರಶುರಾಮನಿಗೆ ಒಂದ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪರಶುವನ್ನು ತನಗೆ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ಶಿವನನ್ನು
ಸ್ತರಿಸಿ ಆ ಪರಶುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಹಾರೌದ್ರ
ಜ್ವಾಲೆಯಾಗಿ ಉರಿದಿದ್ದನು. ಮುಳ್ಳಿನ ಪೊದೆಗಳನ್ನು
ತಮಗೆ ಒಟ್ಟಿವೆ ಎಚ್ಗೆ ಹದ್ದಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮುಷ್ಕರವು
ವಿಕರಣಾಂತರಂಗದಾಗು ಯೆಹುದು ಸೈನಿಕರೊಡನೆ ರೂ
ಒಡುಕಿ ಒಂದೆ ಮೊಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಛಿಣಿ ಗುಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಮುಷ್ಕರಿಯು ತಲೆ
ದೂಗು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಎದೆಗೆ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು "ಅವ್ವಾ !
ಈಗಲೇ ಕೂಗು ಕೂಗಬೇಕು ತಿಕ್ಕಿ ಗುಂಡಿಗೆ ಅರಿ
ಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕೊಮ್ಮೆ ಕಲೆಯನ್ನು ಶತ್ರುಗಳ
ಲಕದ ಮನದೊಡನೆ ಸಿಕ್ಕಿಳಿಸಲು ಅಂತಃಕರ್ಮ
ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಪರಸರಾಮನು.

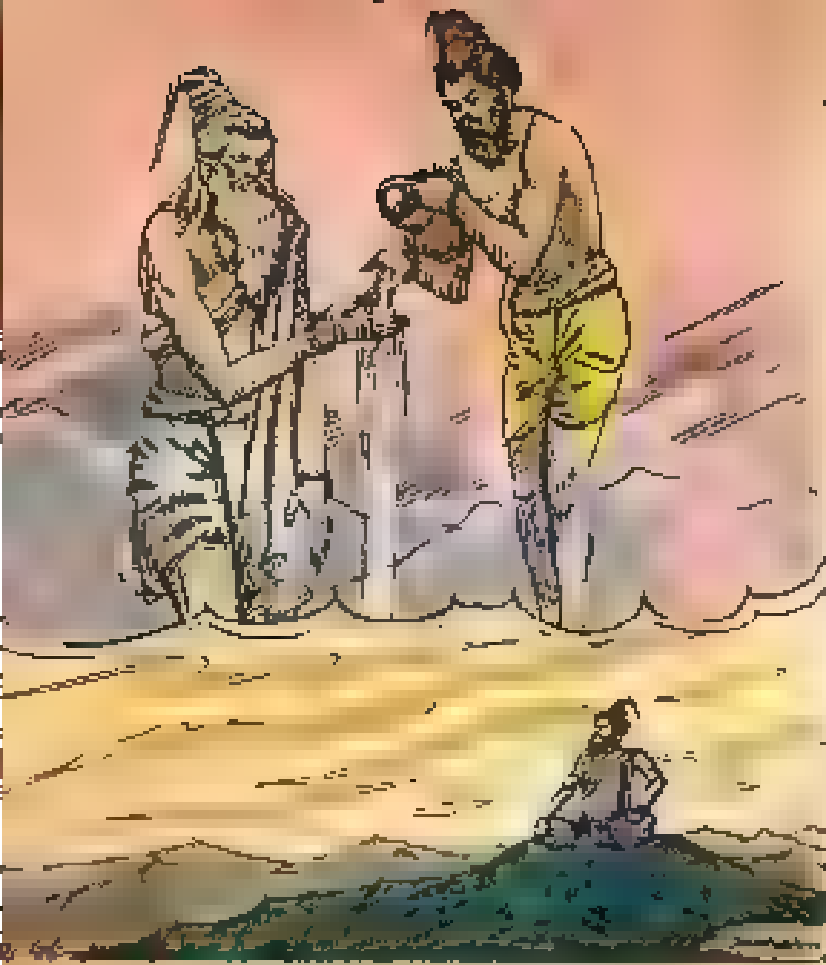

ಉನ್ನತವಾದ ಸುಗಂಧ ಮೆಲೆ ಗುಂಡು
ಎರಡನ್ನೂ ಮೊರೆತು ಈ ಕೂಗಲಿಲ್ಲದ
ಘೂಮುಗೆ ಮೇಲೆ ರಾಜನೊಬ್ಬನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ
ಮಾಯಾಶ್ರಿತೆ ಮುಪ್ಪ ರಾಮನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಈ
ಕೊಡಗಿನಿಂದಲೂ ಬಾರು ಸ್ವತಃ ಎದುರಿಸಿ
ಪತ್ತಾದು ಹಾರಿ ಇಡೀ ಕೂಗು ಮೇಲೆ
ಅವನ ಮುಖವು ಗುಂಡಿನಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ
ಹುಡುಗನು ಅದರ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಕಿರಿಚಿ ಮುಖ
ಕೇಳಿ, ಮುಕ್ತ ರೂಪವು ಒಡಿ ಒಡು ಅದಾಗಿ
ಕಾಂತ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯಿತು.

ಘಟನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮುಷ್ಕರ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು
ಭಗವಂತನಾದ ಶಿವನನ್ನು ಸಾಧನವನ್ನಿಡಿದು ರಿಕ್ಷಿಸು ಘಟನಾ
ಸಾಧನ ಶಿವನು ವಿಷಮ ಪಾಂಚನಾಗಿರಬೇಕೆನ್ನು
ಎಂದನು.

"ಆ ಭಗವಂತನು ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಮುಂಡ
ಒಡುಹಾಕುತ್ತಾ ಮುಂಡವು ತಲೆ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಂಡವರ

ದಗ್ಗಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಅಪುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಪರಶುರಾಮನು
ಆ ತಲೆಗೆ ಅಗ್ನಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಜರುಗಿಸಿದನು

ಶಮಂತ ಪಂಚಕಮಂಡು ವಸರು ಪಡೆದ ಆ
ಬದು ರಕ್ತದ ಮಡುಗಳಿರುವ ಪ್ರದೇಶವೇ, ಮುಂದಿನ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಖ್ಯಾತ
ವಾಯಿತು. ಆ ಪ್ರದೇಶವು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ
ಪ್ರಯತ್ನ ಬಯಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾಭಾರತ
ಯುದ್ಧವು ನಡೆದು ರಕ್ತದ ಸೆರೆಯೇ ಪ್ರವಹಿಸಿತು.

ಪರಶುರಾಮನು ಯಜ್ಞಮಾಡಿ ಶಂಕೆಭೂತ
ನಾಗಿ ತಂದೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಯಥಾವಿಧಿ
ಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂಹಾರ
ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ರನ್ನು ತನ್ನ ಜಿಪೋಡಲಿಗೆ ಆಮತಿ ಕೊಟ್ಟನು.
ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮೊತೆಯರು ವಂಶಾಂಕುರಗಳಾದ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಾಂತೆಯರ ಹಾಗೆ ವೇಷ

ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪುತ್ರರ
ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಕೆಲವಾರು ತಲೆಗಳು ತಪ್ಪಿ ಉಳಿಯು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಪರಶುರಾಮನು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು
ಸಾರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯರೊಬ್ಬರಾದ
ಕಾರಣವೆಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ತಾಯಿಯ ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ
ವಾಗಿ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸಂಹಾರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಿಂದ
ಅವನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡಿತು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ
ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಜರನ್ನೂ ಕೊಂದದರಿಂದ ಪರಶು
ರಾಮನು ತನ್ನ ಅಧೀನವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಕತ್ತಮನೆಗೆ ದಾನಮಾಡಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಸಮುದ್ರ ತೀರದ
ಮಹೇಂದ್ರ, ವರ್ವತದ ಮೇಲೆ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ
ನಾಗಿ ಕುಳಿತನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮುನಿಗಳ
ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಡು ದೊಡ್ಡವರಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ಕುಮಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ, ಕಶ್ಯಪ ಪ್ರಯಾಪತಿ ಪರಶುರಾಮನು
ಕೊಟ್ಟ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಅದರಿಂದ
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ವಿರ್ಭವಿಸಿವು. ರಾಜವಂಶ
ಗಳೂ ತಲೆ ಎತ್ತಿದುವು. ಅಂತಹ ರಾಜವಂಶಗಳಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲೊಂದು ಸಂತತಿಗೆ ಸೇರಿದ ರಘು ಮಹಾರಾಜನು
ರಘುವಂಶಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಪುರುಷನಾದನು.

ಈ ರಘುವಂಶದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ದರಶನ ಮಹಾ
ರಾಜನ ಹಿರಿಯ ಮಗಳಾಗಿ ರಾಮನವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿ,
ಅದರ್ಶ ಮಾತನಾಡಿದಳು ಮಗುವಿನ ಆಜೀರ್ಣ
ಮೇಗಿದಬೇಕೆಂದು ಕೈ ರಾಮನೇ ಉದಾಹರಣೆ,
ರಾಮನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರ
ವಾಯಿತು, ಅವನ ರಾಜ್ಯ ಪರಿಪಾಲನಾ ವಿಧಾನವು
ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಂದು ಅಜರಾಮರವಾಯಿತು. ರಾಜ
ನಾದವನು ಪದಗಳ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಳ್ಳಲು
ಎಂತಹ ತ್ಯಾಗವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತ
ದೆಂಬುದನ್ನು ರಾಮನು ನಿರೂಪಿಸಿದನು.

"ಜನವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದುದು ರಾಮನು
ವತಾರವು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಹರ್ಷಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ
ರಾಮನಾದುದು ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಾದಿತ್ತು.
ಹೀಗೆ ಹೊಳೆ ಸೂತಪುರಾಣಿಕನು ರಾಮನ ಕಥೆಯನ್ನು
ಹೊಳೆಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು

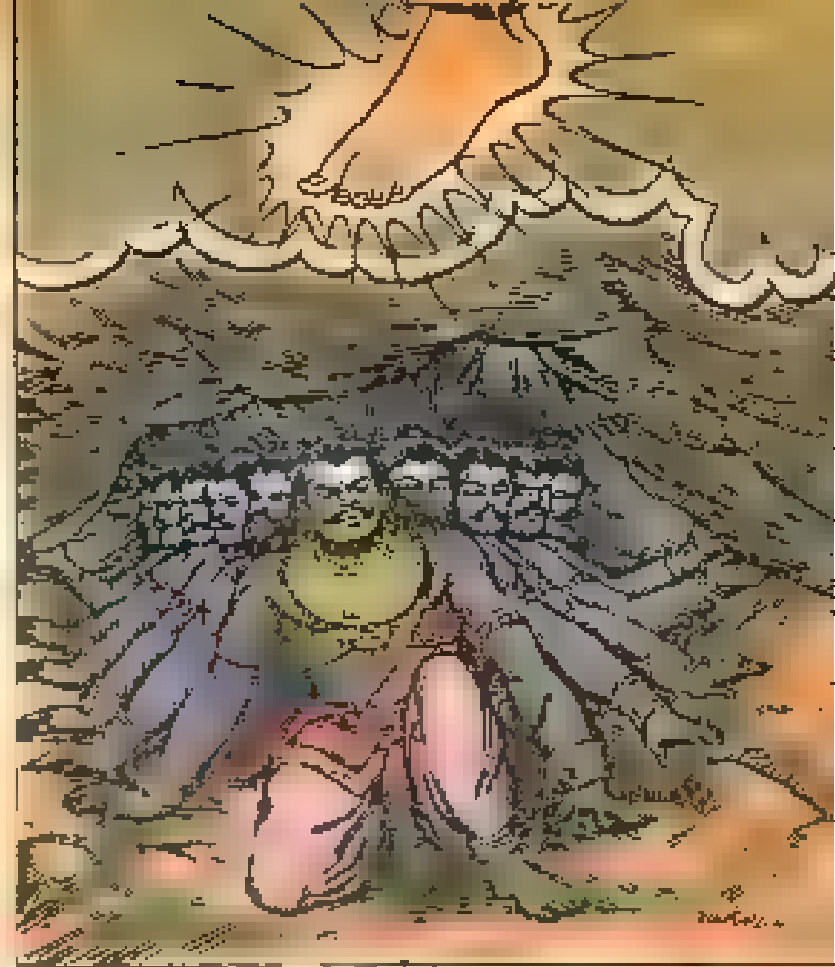
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ವತರಾದ ಮೇಲೆ, ಮುಕ್ತೆ ಸೂತರು ರಾಕ್ಷ
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೇಲೆ ವತ್ಸು ಕೃಷ್ಣಾಣಾಣಾಣಿ
ಮಟ್ಟದ್ದು ಇವರಿಗೆ ರೂಪ ಕೊಡುವುದು ಹರಿದಾ
ವಿಜೃಂಭಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ರಾಮನಾಸುರನು ಮೊದಲನೆಯವನು. ಇವನು
ಪ್ರಹ್ಮನಿಂದ, "ದೇವು ಮುಕ್ತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ನಾದ ಯಾರಿಂದಲೂ ಮಗನು ಹಾನಿಯಾಗುವುದು
ಮಾತ್ರವೇ ಇವನು ಮುಕ್ತೆ. ಇವನು ಮಹಿಮೆಯ
ಮುಕ್ತೆ. ಇವನು ಮಹಿಮೆಯ ಮುಕ್ತೆ. ಇವನು
ಮಹಿಮೆಯ ಮುಕ್ತೆ. ಇವನು ಮಹಿಮೆಯ ಮುಕ್ತೆ.

ಕುಂಭಕರ್ಗನು ಆಕಾರವೇ ಪರ್ವತದಂತಹುದು
ಅವನು ಕೂಡಾ ಭಾರಿ ಕಪಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ತು
ಮಾಡಿಸ್ತು. ಆರು ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ತು. ಆರು ತಿಂಗಳು
ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಿ ಪರವನ್ನು ಕೊಳೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು
ಅವನು ಜಾಗರಣೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಡುವನು

ರಾಮನು ಕುಬೇರನ ಪುತ್ರನ ವಿಮಾನವನ್ನು
ಮಾಡಿದುಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ
ಮಾಡಿ, ಲಂಕಾನಗರವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸೆರೆ ತೆಗೆ
ಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಲಂಕಾಶುರನು ರಾಕ್ಷಸರು
ರನ್ನೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಲಂಕಾನಗರ
ಕೈಲ್ಯಾ ಬಯಸುತ್ತಾ ಹಿರಣ್ಯಕಾಶನು ಮಾಡಿದನು.

ರಾಮನು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ

ವಿಗತಾಳಿ ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಂದ ಕೂಡಾ ಕೂಡಾ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ

ರಾಮನು ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ

ರಾಮನು ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ
ಮಾಡಿದು ಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಲಂಕೆಯಿಂದ

ಅಪ್ಪೇ ಮೂಡ್ಲ ಅಪಂಕಾರಿಯೂ ಹೌದು. ಎಷ್ಟು ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವನೋ ಅಪ್ಪೇ ಕ್ರೂರನೂ ನಿಜ. ಪರಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಅವನೇ ಸಾಟಿ. ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸುವುದೊಂದು ವೀರತ್ವದ ಅಕ್ಷಣವೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದನು ಅವನಿಗೆ ಆ ಒಗೆಯ ಭಾವವೆಯುಂಟಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ಇಷ್ಟ ಪಡದ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಬಲವಂತ ಪಡಿಸಿದರೆ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳೂ ಉರುಳುತ್ತವೆಯೆ ರಾಪಣನೇ ತಡೆದನು.

ಈ ರಾ ವಣಾ ಸು ರ ನ ಪತ್ನಿಯ ಮೂರು ಮಂದಿಯಾದಿ. ಇವಳು ಮೂರು ಮಗಳು. ಅವಳು ಗೌರವ ಹಿತವನ್ನು ಒಯಸಿ ಹೀಗಾಗಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾವಣನ ಸವತಿ ತಮ್ಮನಾದ ವಿಭೀಷಣನೂ ಉತ್ತಮ ಗುಣವನು. ಅವನು ಕೂಡಾ ರಾವಣನಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ರಾವಣನು ಒಬ್ಬರ ಮೂತನ್ನು ಕೇಳುವವಲ್ಲ. ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಣವು ಅಪಂಕಾರವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವವನು.

ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಭಾಗವೂ, ಸಮುದ್ರವೂ ದ್ವೀಪಗಳೂ ರಾವಣರಾಜ್ಯವೆಂದು ಲಕಾ ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸ ಸಮೂಹಗಳು ವಾಸವಾಗಿರುತ್ತ, ನರಭಕ್ಷಕ

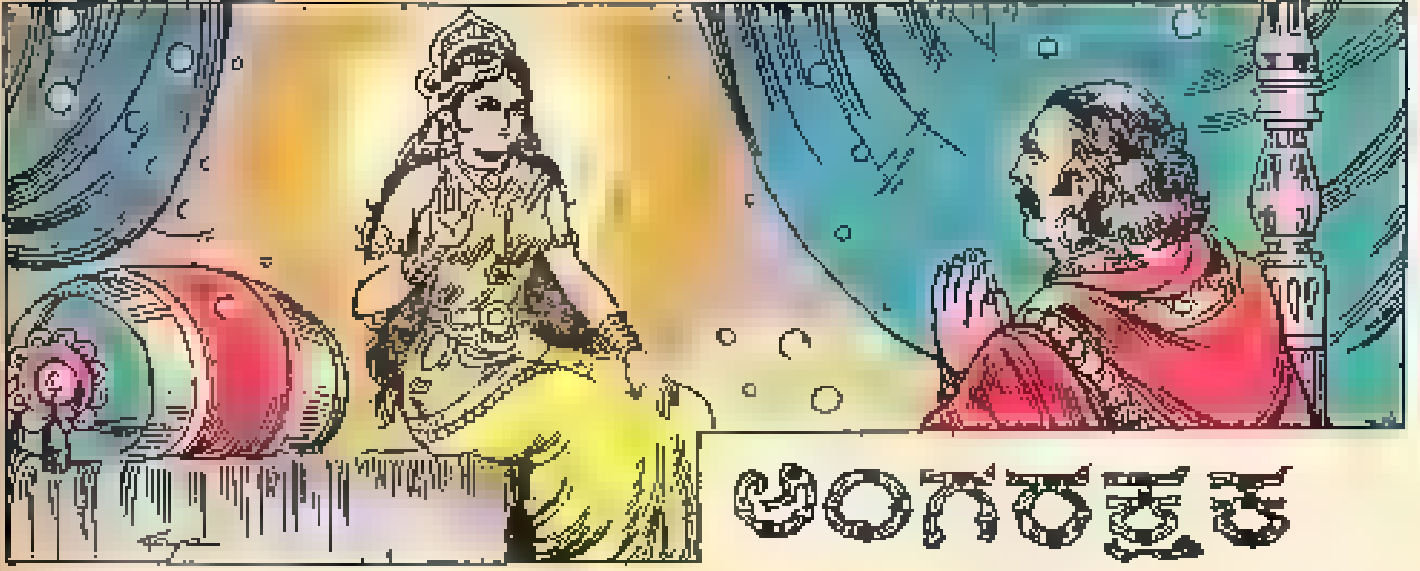
ರಾಗಿ ಆರ್ಯವರ್ತದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ಧ್ವಂಸ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ, ಯಜಿಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ನೀಡುತ್ತ ಅಚ್ಚಿಹಾಸ ಮಾಡಿ ವಿನೋದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಕೃತಧೃಜನೆಂಬ ಶಾಜುನಿ ವೇದಪಾರಾಯಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಹುಟ್ಟಿದ ವೇದವತಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯೆ ಎಷ್ಟುಮೇ ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗಬೇಕೆಂದು ಒಯಸಿ ತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ ರಾವಣನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟುವಿಗಿಂಶಲೂ ತಾನೇ ಅಧಿಕನೆಂದು ಹೇಳಿ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾರೆಂದು ಅವಳ ತಲೆ ಮುಠ್ಠಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಎಳೆದನು.

ಆಗ ವೇದವತಿ, "ದುರಾತ್ಮಾ 1 ನೀನು ಯುಟ್ಟಿದ ಈ ಪರಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನ ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ಸರ್ವನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತೇನೆ. ವಿಷ್ಣುವೇ ನನ್ನನ್ನು ವರಿಸುತ್ತಾನೆ." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಯೋಗಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಫಕ್ಕುರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿ ಹೋದಳು.

ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ಅವತಾರ ಎತ್ತ ಬೇಕಾದ ಕಾಲವು ಬಂದಿತು. ವಿಷ್ಣು ಮೂನಪನಾಗಿಯೂ, ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ವಾಸರ ರಾಗಿಯೂ ಜನ್ಮತಾಳಿದರು.

ಅಂಗರಕ್ಷಕ

ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಳಯದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಗುಣಿಸಿಹನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ನಲುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ವರೆಗೂ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು. ಆ ನಲುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಮಸ್ತ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ, ಸುಖಿಸಂತ್ಯಷ್ಟರಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆದಿದ್ದರು.

ಸುಗುಣಿಸಿಹನು ವೃದ್ಧನಾದನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಮಗನ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಾಕಿ, ತಾನು ವೃದ್ಧ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಅಲೋಚನೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ

ಮಗನಿಗೆ ಹೇಗೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುವನೋ? ಇದನ್ನೇ ಅಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸುಂದಾರಿಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗ ಕೋಟೆಯ ಗಡೆ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾರಿ ಮೊಳಗಿತು.

ಇನ್ನು ಮಲಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ರಾಜನು ತನ್ನ ಕಂಠಕೂಲಿಕಾತಲ್ಪದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. "ಎಲೈ ಸುಂದರಿಯೇ! ಅಪ್ಪನ ಬಂಗಾರದ ಕಂಠಕೂಲಿಕಾತಲ್ಪದ ದೇಹಾಂತಿಯಿಂದ ಜಗಜಗಿಸುವ ಸುಂದರಿ

ಯೊಬ್ಬಳು ಆ ತಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸುಗುಣಿಸಿಹನು ಆ ಹೊಸಬಳನ್ನು ನೋಡಿ ದುಗಾಗಿ ನಿಂತನು.

"ನಾನಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇ ಮಹಾರಾಜಾ?" ಎಂದು ಮಂಜುಲ ಸ್ವರದಿಂದ ಮಂಗಳೂರು ನಗರ, ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು. ರಾಜನು ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತನು.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಯಶಸ್ವಿನಿ. ಯಶೋದೇವತೆಯ ಪ್ತಾ ನಾನು. ನೀನು ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗವು ತಪ್ಪಾದಂತೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಾಡಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ದಶದಿಶೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದವಳು ಯಾರೆಂದುಕೊಂಡೆ? ನಾನೇ" ಎಂದಳವಳು.

ರಾಜನು ಒಳಗೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, "ದೇವೀ, ನನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿರುವ ನೀನಿಗೆ ಒಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತರುಣಾಂಶ ನನ್ನ ಕುಮಾರನ ಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಬೇಗ ನಡೆಯುವುದೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಾಲವು ಆಗಿ ಹೋಯಿತಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

ಅವನ ದುಷ್ಟ ಪರಿವಾರದ ಸೇನೆಗೆ ದುಂದುಭಿ ಎಂಬವನು ನಾಯಕನಾದನು. ಅವನಿಗೂ ರಾಜನಿಗೂ ನಿಕಟ ಸ್ನೇಹವಾಯಿತು. "ರಾಜನಾ ನೀನಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯೇ ಪರಮ ಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು." ಎಂದು ದುಂದುಭಿ ದುರೋಹಿಧನಿ ಹುಡುಗಿ ಶಿಲಪಿಂಹನನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ ಕೋಡೇ ಒಂದನು. ದುಂದುಭಿ ಹೇಳುವ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಾಂಜಿ, ಪೃಥ್ವಿ ಮಂತ್ರಿ, ಧರ್ಮಪಾಲಕ ಮೂರುಗಳಾವುದೂ ಶಿಲಪಿಂಹನ ಕಿವಿಗೆ ಮಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಪೃಥ್ವಿ ಆಶಲಾಪವೆನಿಸಿತು.

ಆವನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೂಡಿಸಿ ಈಗ ತೋರಿನಂತೆ ಮಾಡಲು ಶೂನ್ಯ
ಗಿವನು. ಕಾರಣ ಇಂದ್ರಿಯ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೆಲೆ
ಮಾಡಲು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ
ದಾಕಿ ತೆಗೆದು, ಅನುರಂಜನ ಮೋಲಿತವುಳ್ಳವನಿಗೆ ಮುಖ್ಯ
ಕೆಲಸವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ದುರವಸ್ಥೆ, ತೊಂದರೆ
ತುಂಬ, ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಸ್ಥೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
ಗೊಂಡವನು.

ಆವಾಸ ಸಿ.ರಾ. ವೈ. ಸೇವಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಸ್ಥಾನ ಮಾಡುವ
ಸಂದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅವನ ಅಂಗದತ್ತ
ಮದ ಉಚಾರವು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಿದರೂ ಅವನು
ಸುಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಸ್ಥಾನ

ಈಗಿನ ಶಿಲಿಸಿಂಹವು ಮೂವಲಿಧ್ ಶಿಲಿಸಿಂಹ
 'ಕೇವಲ ಒಂದಿರಾಗಿ ಮೇಕೆಕೊಳ ತೋತು ಬಿಡು.

۱. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$ $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$
 ۲. $\frac{d}{dx} \ln(x) = \frac{1}{x}$
 ۳. $\frac{d}{dx} e^x = e^x$
 ۴. $\frac{d}{dx} \sin(x) = \cos(x)$
 ۵. $\frac{d}{dx} \cos(x) = -\sin(x)$
 ۶. $\frac{d}{dx} \tan(x) = \sec^2(x)$
 ۷. $\frac{d}{dx} \sec(x) = \sec(x)\tan(x)$
 ۸. $\frac{d}{dx} \csc(x) = -\csc(x)\cot(x)$
 ۹. $\frac{d}{dx} \cot(x) = -\csc^2(x)$
 ۱۰. $\frac{d}{dx} \operatorname{arcsin}(x) = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$
 ۱۱. $\frac{d}{dx} \operatorname{arccos}(x) = \frac{-1}{\sqrt{1-x^2}}$
 ۱۲. $\frac{d}{dx} \operatorname{arctan}(x) = \frac{1}{1+x^2}$
 ۱۳. $\frac{d}{dx} \operatorname{arccot}(x) = \frac{-1}{1+x^2}$
 ۱۴. $\frac{d}{dx} \operatorname{arcsec}(x) = \frac{1}{x\sqrt{1-x^2}}$
 ۱۵. $\frac{d}{dx} \operatorname{arccsc}(x) = \frac{-1}{x\sqrt{1-x^2}}$

೨೨ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ, ಇಂದು ೩೨೦ ಮಿನಿಟುಗಳಿಗಾಗಿ
ರೋಡ್ ಮೊಸು ತೆರಗಿಗಟ್ಟು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿ

ವಿಧಿಸಿದ್ದು. ರಾಜನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಈ ಭಯಂಕರ
ಮಾಪ-ದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಯಮಯೂತನ
ಅಗ್ರ ಭವಿಷ್ಯವೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಪ್ರಭಂವಿನ ಮೇಲೆ
ಜನಾಂಗದವರು ಏತನ್ಮುಸವು ಸಚಿಲಿಸಿಬಿತ್ತು. ಅದ್ವಾ
ದ್ವಾ ಜನಾಂಗಗಳನ್ನು ಸಮಿಸಲಿಗವ ಅವನ ಸ್ವಂತ
ಸೇನಗಳೇ. ಆಸಂಲಿಸಿಕೊಂಡು ಇದಿರು ತಿರುಗಲು
ತುಂಬಾಗಿತ್ತು.

[illegible]

ಹಾಕಿ ಬಿಡಿಸಿದನು?" ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿತ ಬಂತೆನಾದ ವೃದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ, ಧರ್ಮಪಾಲನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ, ದೇವಿ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ ಉಂಗುರವು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಒತ್ತಿಯೊತ್ತಿ ಹೇಳಿದರೂ ಅಕ್ಷಮಾಡದೆ, ತನ್ನ ಗರ್ವದ ಕಾಯಗಳನ್ನು ನೆನದು ಹಿಲಿಸಿಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿಯ ಪದತೊಡಗಿದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ವೃದ್ಧ ಮಂತ್ರಿ ಧರ್ಮಪಾಲನು ತಿರಿಹೊಂದನು. ಹಿಲಿಸಿಹಾಕಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ, ಮೊದಲು ಹಿತಬಂತೆನಂತೆ ದುರ್ಮೋಧನ ಮಾಡಿದ ಮಿತ್ರರು ರಾಜ್ಯದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದ್ವಾರಾಡ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದರು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಳೂ ಕೊಳ್ಳೆಗಳೂ ವಿಪರೀತವಾದುವು. ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೇ ಕಲಹದ ಗಲಾಟೆ ಎದ್ದಿತು. ಈ ಕಲಹದಿಂದ ನಗರದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಗೊಂದಲ ಎದ್ದಿತು. "ಏನು ವಿಪರೀತ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಹಿಲಿಸಿಹಾಕನು ಯಾರನ್ನೋ ಕೇಳಿದನು. "ಇನ್ನೇನಿದೆ ರಾಜಾ! ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಮಗಳು ಪಾವನಿಯನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!" ಎಂದರು ಭಟರು.

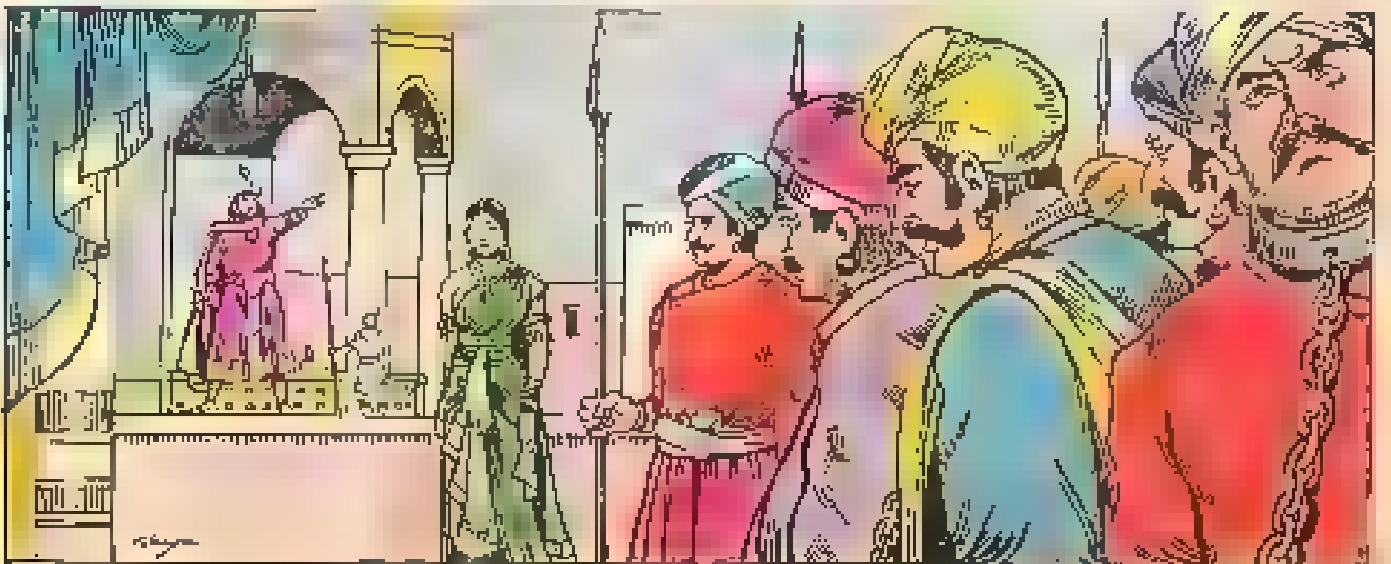
ಯಾವುದೋ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಎಚ್ಚರವಾದಂತೆ ಹಿಲಿಸಿಹಾಕನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಉಂಗುರವು ಅವನ

ಕೈಯನ್ನು ಒತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು. ಕೊಡಲೇ ಪಾವನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಒಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಸಿದನು. ಅವಳ ದೀನಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಧಾರಧಾರೆಯಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸಿದನು. ಮಿತ್ರರು ಮಾಡಿದ ದುಸ್ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಳಿಂದ ತಿಳಿದು ತಕ್ಷಣವೇ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಡಿಸಿ ಬಂದಿ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಈ ಸಾರಿ ಅವನ ಬೆರಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಉಂಗುರವು, ಫಕ್ಕನೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಬೆಳಗಿತು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹಿಲಿಸಿಹಾಕನಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು.

ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಉಂಗುರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ನಂಬಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡನು. ದೇವಿಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ತಂದೆಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆಯಲಾರನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ತನ್ನಿಂದ ಸುಳಿತು ಅವಮಾನಿತವಾದ ಪುಷ್ಕಲನನ್ನು ಒಹಳ ಗೌರವದಿಂದ ಆದರಿಸಿ ಸತ್ಕರಿಸಿ, ತಾನೇ ಏತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅವನ ಮಾಳವ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳ ದೊರೆಗಳನ್ನೂ ಉಪಚರಿಸಿದನು.

ವೃತ್ತಿ-ಪ್ರವೃತ್ತಿ

ಕೃಷಕನೂ ಅದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಆ ಪದವಿ ಅವನ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲದಿಂದ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿ ಸಂಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿತ್ತು.

ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೆ ಓದಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆಯನ್ನೂ ಮೊದಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನಿಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಸುವರ್ಣ ತಗ್ಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಗುವಿರಲ್ಲಿ ಎರೆಯು ಹಿರಿಯ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಆಪ್ತತೆಯನ್ನೂ ಹಾಗೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಹೊಣೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನು. ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಆ ಪದವಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾದ ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗುವರಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

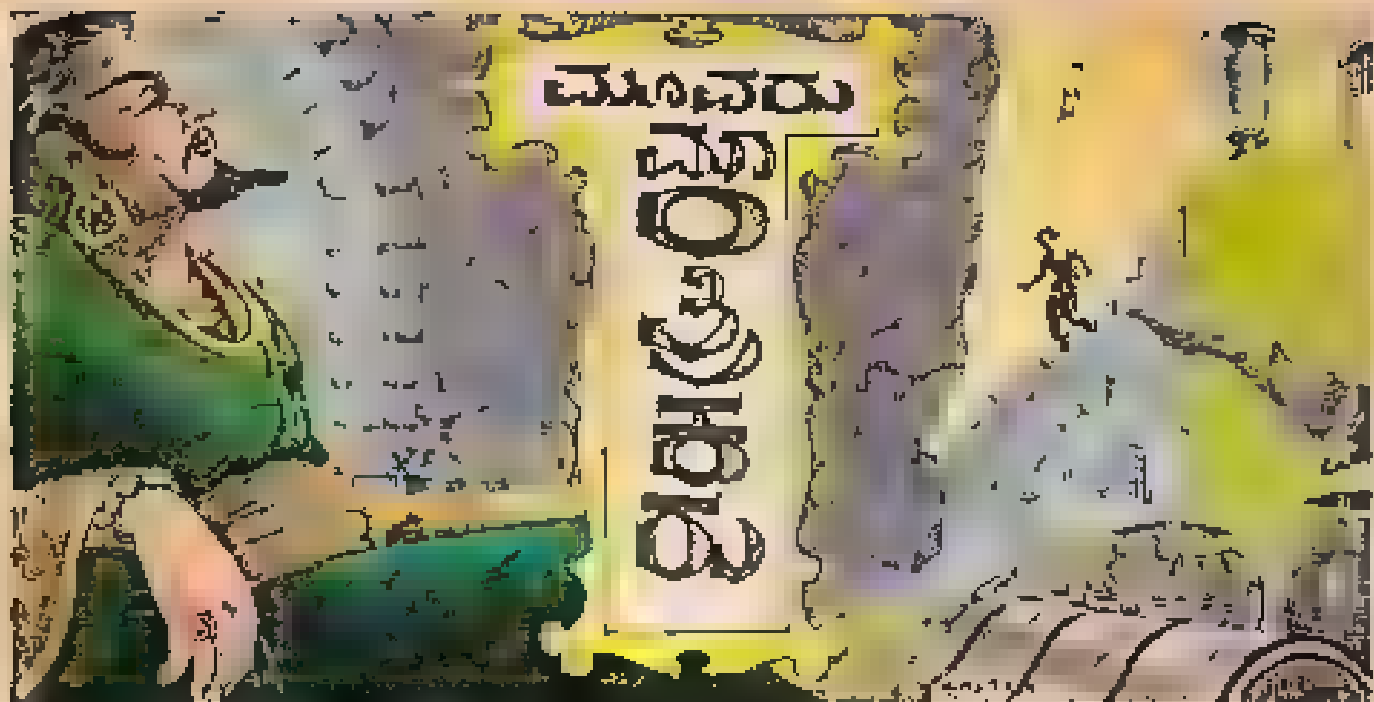
ಈ ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೇಳಲು ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಓಪ್ತನಾದ ನೆರೆಯ ಗ್ರಾಮದ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು ಕಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಒಂದನು ಆಪ್ತ ಪಕ್ಕದ ಉದ್ದಿರ ಉತ್ತಮ ನಾಣಿ ನನ್ನ ಪ್ಲೇಟುತರೂ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಅವರು ಅಡ್ಡದಾರಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಅವರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಸರಿ ಉದ್ದಿರವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮನು ವಿನಯ ಆ ದಾರಿ ಜೊತೆಗಿಲ್ಲ. ತಾನು ಮೊದಲನೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ, "ಗೊತ್ತಾಯಿತು ? ಪ್ಲೇಟುತರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಅಕ್ಕಾಣಾರಿ ತುಳಿಯುವವನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಆ ಪದವಿ ಯನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಡಿ " ಎಂದನು.

ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಿರಿತು. ಅವನ ಎರಡನೆಯ ಮಗನೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯಾದನು.

[illegible]

ಅನುಸರಿಸಿದ ತನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕಡೆಗೆ ಮೃದುವಾಗಿ
 ಧುಮುಕುತ್ತ ಕೊನೆ ನಿಗಲವು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನಿಗಲಗಾಗಿ
 ಮೊಳೆದವು ಮಿಥಿಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯು ಸೆಂಟಿಯನ್ನು
 ಮುರಿದು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಿಗಲೆ ಕೈಯಿಂದ
 ಅದನ್ನು ತಿರುಳುವಂತೆ ಬಾರಿ ಕೊಳೆದರೆ ಮು
 ದೇವತೆ ಕೃಪಾ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅದರ
 ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಗಲೆ ಮುಳುಗುತ್ತ ಬಿಟ್ಟವು.

అప్పుడప్పుడు కాలాత్మకంగా మార్చబడినది. కాలాత్మకంగా మార్చబడినది. కాలాత్మకంగా మార్చబడినది.

ಮೈಸೂರಿನ ಕೋಟೆಯ ಕಡಲಿನಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಮರಾಠರು ಮುಂದು
ಬಂದರು. ೧೭೬೭-೬೮ರಲ್ಲಿ ಮರಾಠರು ಮೈಸೂರಿನ ಕೋಟೆಯನ್ನು
ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು.

పింగళిని బుద్ధునిని పక్షిని కీతువన్న
 నోటి, మమ్మనీ తరే తగ్గిసి నోతుని, కళ్ళు
 చూచుచుగతి? పిచ్చిచుట్టూ హుగీ నాటిగీ
 చూచాత్త, అవగీ. గురువుని మొందే అవరాధ
 మనదే అర్హత హాగమముకు అవసర స్థితి
 అని పక్షిని కీతు ముగ్ధుడాడని అని
 చూడదనివ నోచుచుత్త, "నూనీ, తావు చూచు ?"

• **U.S. & Canada**

15 0 25 50 75

ಈ ಅಂಶದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು
 ಬೇಗನಾ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲೇ ಬೇಕು !”
 ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಓಗಟನೂ ಅವನ
 ಬಂದೆಯೇ ಹೊರಟನು. “ಅಯ್ಯೋ ! ನನ್ನ ಹಣ
 ಬೇಕೇ ! ಹೂಂ !” ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕ ಕೇತು
 ನ್ನಿಗೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡುದು ಕೇಳಿತು.

ಅವರು ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿದ ಪಾತ್ರೆ
 ದೆರೂ. ಅಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ನೆಲ
 ಕತ್ತೆಗತ್ತೆ ಹೋಗು ಕತ್ತೆಗಳು. ಈ ಕೋಣೆ ಇಷ್ಟ
 ರಗಳನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವೆತ್ತು, ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ
 ಹೋದಿ, “ವನ್ಮವಾದರೇ, ನಮ್ಮ ಪಿಲಾಚಿ ವಾಹನ
 ಕು ಎಲ್ಲಿವೆ ? ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲು
 ಹಿಂದಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಈ ಣು ವೃದ್ಧಿ
 ಳೆ ?” ಎಂದನು.

“ಅವು ಕತ್ತೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಪಿಲಾಚಿಗಳೇ
 ಹೊರತು ಇವೆವಾದ ಕತ್ತೆಗಳಲ್ಲವೆ. ಅಂಥವುಗಳು

ಈ ಒಂಥನದಿಂದ ಬಡ್ತಿಗತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು
ವರೆಗೂ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲೇ ಬೇಕು ! ”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಹಿಂಗಲೆನೂ ಅವನ
ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಟನು. “ ಅಯ್ಯೋ ! ನನ್ನ ಹಣ
ಬರೆಹವೇ ! ಹಣ ! ” ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕೆ ಕೇತು
ಹಣೆ ಚಚಿಕೊಂಡುದು ಕೇಳಿಸಿತು.

ಅವರು ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನ ನೆಲ ಒತ್ತಿಗಿತ್ತ. ಹಸಿರು ಕತ್ತೆಗಳು ಈ ಕಾವಲು ಇವು ಪಿಂಗಳನ್ನು ಅಶ್ವರ್ಯ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ, "ಹದ್ದಾದಾರೇ, ನಮ್ಮ ಪಿಂಚಿ ಪಾಹನಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ? ಈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲ ಕಂಡಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇ. ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇಕೆ?" ಎಂದನು.

“ಅವು ಕತ್ತಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳೇ
ಹೊರತು ಇತರಾದ ಕತ್ತಿಗಳಲ್ಲವೆ” ಅಥವಾಗಳು

ಹುಲ್ಲು ಮೇದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತವೇನು? ಅವರಡೂ ಆಹಾರ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಹೋಗಿವೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಂಗತಿ ನೋಡಬೇಕು." ಎಂದು ಪದ್ಮವಾದನು. ಮೊಟ್ಟೆ ತಡವೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಮೇವು ಹಾಸಿರುವ ಮೆತ್ತಗಿನ ಜಮಾನಾಯಂತಹ ಹಸಿ ಹುಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಪಿಂಗಲನನ್ನೂ ಕೂಡ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸನ್ನೆಮೂರಿದನು.

ಪಿಂಗಲನು ಕೂಡಾ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, "ಅದು ನಿಜವೇ. ನನಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಆಹಾರ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವ ಭಾರವು ವಿನಿದೆಯೋ ಹುಡುಕಬೇಕಾಯಿತು. ಅಪ್ಪನ ಯಾಗಲಿ" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮವಾದನು, ಪಿಂಗಲನು ಆಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಅಪ್ಪನ ಕೇಳಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕು, "ಪಿಂಗಲಾ, ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಕೀಳು. ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿರುವ ಆ ಕಂದು

ಬಣ್ಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಇತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಸಮೀಪದಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

ಪಿಂಗಲನು ಆ ಚೀಲವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅದರೊಳಗೆ ಕೈತೂರಿಸಿ ಎನಿದೆಯೋ ಎಂದು ಹುಡುಕಿದನು. ಚೀಲವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಅದರೊಳಗೆ ತಿಂಡಿ ತುಂಬಿಸಲು ಮರೆತನೋ ಅಥವಾ ಅದನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಗೆದ್ದೆಗೆ ಸು ಕೆತ್ತು ತರಲು ಹೇಳುವನೇನೋ ಎಂದು ಕೊಂಡನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮವಾದನು ಆ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, "ಪಿಂಗಲಾ, ನಿನಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಭೋಜನ ಬೇಕು? ಯಾವ ಯಾವ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಬೇಕು? ನೆನೆದುಕೊ, ಕೇಳಿಕೊ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪಡಬೇಡ" ಎಂದನು ನಗುತ್ತ.

"ಬಗ್‌ಬಗ್‌ಯ ತಿಂಡಿಗಳೇ! ಉರಿಯುವ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಂದಷ್ಟು 'ಚಿಟ್ಟಿ' ಅನ್ನ ಚಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟು ಸೇವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಎನಿದೆ ಮುಳ್ಳು? ಎಲ್ಲಾ ನೆನೆಯುತ್ತಾ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನಿನಗೂ ನೆನೆಯುವ ಕೆಲಸ" ಎಂದನು ಪಿಂಗಲ.

ಪದ್ಮವಾದನು ಚೀಲದ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿಸಿ, ಅದರೊಳಗೆ ಮುಖವಿಟ್ಟು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಏನೋ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಗೊಣಗಿ, "ಪಿಂಗಲಾ! ಈಗ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಎನಿದೆಯೋ ನೋಡು" ಎಂದು ಚೀಲವನ್ನು ಪಿಂಗಲನ ಮುಂದಿಟ್ಟನು.

ಪಿಂಗಲನು ಆತುರದಿಂದ ಚೀಲದೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದನು. ಅವನ ಕೈಗೆ ಬಿಜಬಿಜಿಯಾದ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪಾತ್ರೆ ತಗಲಿತು. ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆತ್ತಿದಾಗ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೆಣಸಿನ ಎಣ್ಣೆಗಳೇ ತಪ್ಪ ಅನ್ನ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅವನು ಅತ್ತಯ್ಯಪಡುತ್ತ ಪದ್ಮವಾದನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಪದ್ಮವಾದನು ನಗುತ್ತ, "ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದು ದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಪಲ್ಯ, ಚಿಟ್ಟು, ಹುಳಿ, ಸಾರು, ಕೂಟು

ಪಾಯಸ ಕೂಡಾ ಆ ಚೀಲದಲ್ಲಿವೆ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿಡು. ಎರಡು ಬಗೆ ಸಿಹಿ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳೂ ಇವೆ ನೋಡು" ಎಂದನು.

ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಪಿಂಗಳನು ಆ ಚೀಲದೊಳಗಿನಿಂದ ಇವೃತ್ತೈದ್ದು ಬಗೆಯ ಮೇವೊಳಗೂ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. ಪಾಯಸ ಕೂಡಾ! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪದ್ಮಪಾದನೂ ಪಿಂಗಳನೂ ಅಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದರು. ಅನಂತರ ಮುಂದಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಡವುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾದರು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಂದು ಚಿಟಿ ಮಣ್ಣು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಿಸಿ, ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ, ಫಟಫಟನೆ ಭೂಮಿ ಒಡೆಯಿತು. ಆ ಸೀಳಿ ನೋಳಗಿನಿಂದ ಕತ್ತೆಯ ರೂಪದ ಎರಡು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಭೀಕರವಾಗಿ ಗಾಂಧಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಬಂದುವು. ಅವು ಮೊದಲಿನ ಕತ್ತೆಗಳೇ. ಇಬ್ಬರೂ ಮೊದಲಿ ನಂತ ಆ ಕತ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟರು.

ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ನಾಡಿತು. ಶುಭವಾಯ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳು ಒರಟು ಕೊಂಡ ಹೊಗೆರುವ ಒಂದು ಜಾಗದಲ್ಲಿ, ಕರಗಿನ ಹೊಗೆ ಮುಕ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂತು. ಪಿಂಗಳನು ಆ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ನೀಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತ, "ಪದ್ಮಪಾದರೇ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದು ಮೋಡವೋ, ಹೊಗೆಯೋ? ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕೆಡಲುತ್ಪಾ ಇದೆ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆ ಕಡೆಗೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, "ಪಿಂಗಳಾ, ಅದು ಮೋಡವೂ ಅಲ್ಲ, ಹೊಗೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತಗಳಿರುವ

ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಾಗಿರುವ ರಾಕ್ಷಸ ಗಣ! ಒಂದು ಶುಭ ಅವಶ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಾವೀಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಎಚ್ಚರವಿರಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂತು" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನ ಮಾತು ಮುಗಿಯಿತು. ವಜ್ರರಲ್ಲಿ, ಅವರ ಇದಿರು ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಗಜಗಳಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪಗಿನ ಹೊಗೆಯ ಉಂಡೆಯೊಂದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಗುಂಡಗೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆದ್ದು, ಸುಳಿ ತಿರುಗುತ್ತ ತಾಳೇ ಮರದ ಪ್ರಮಾಣದಷ್ಟಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಪಿಂಗಳನು ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತ ಪದ್ಮ ಪಾದನನ್ನು ನೋಡಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಏನೋ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ, ತಾನು ಏರಿದ ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಆ ಕಡೆಗೆ ಓಡಿ ಸಿದನು. ಮಹುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೂ ಹೊಗೆಯ ಕಂಬ ಮಾಯನಾಯಿತು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪಿಂಗಳಾ, ಮೆದುರೇನು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿನಗೆ ರಕ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನನ್ನು ಯಾವ ರೂಪದಿಂದ ಇದಿರಿಸಲು ಬರುವ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನಾದರೂ ನೀನು ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡದು ಸಂಹರಿಸಬಿಡಬಹುದು" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನ ಕೈಗೊಂಡು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಇಬ್ಬ ಭೂಮಿ ನಡುಗಿತು.

ಪದ್ಮಪಾದನೂ ಪಿಂಗಳನೂ ವಿರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕತ್ತೆಗಳೆರಡೂ ಅಚಿಯ ಬದಿಗೆ ಓಡಿರುವು. ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾರುಬಿದ್ದ ದಂಪತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಒಡೆಗೂದಲು. ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಆನೆ ಫೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಪಿಂಗಳನ ದೇಶ ಹಾರಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಣ್ಣರಿಯದೆ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕತ್ತಿ ಬೀಸುತ್ತ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆನೆ ಮಹಾ ಸಡಟ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಟ್ಪು ಮಾಡಿ, ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕರಗಿನ

ಹೊಗೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಸುಳಿಸುಳಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ದೂರ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಇದು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ತಮಾಷೆಯ ಅಟದಂತಾಗಿ "ಹೋ!" ಎಂದು ಅನಂದದಿಂದ ಕೂಗಿದನು, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾ.

"ಫೇಪ್! ಪಿಂಗಳಾ! ಯುವಕನಾದವನು ತೋರಿಸ ಬೇಕಾದ ಧೈರ್ಯವೆಂದರೆ ಇದೇ. ಸೊಪ್ಪಿನ ಶಬ್ದವು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪಿಶಾಚಿಯೂ ಓಡುತ್ತದೆನ್ನುವುದು ಇದಕ್ಕೇ. ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದಾಗಿ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ನೀನು ಇಷ್ಟು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಆ ಮಾದರಾ ಗಜವನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಿಳಿಯಿತೆ? ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇರುವುದು ಎದೆಯಲ್ಲಿಯೇ! ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದ.

ಪಿಂಗಳನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿ, "ಈ ಕತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ವಿಹಿಲ್ಲವೇ? ಅದರೂ ಬಿಟ್ಟು

ಹರಿತವಾಗಿದೆ ! ಹೇಗೆ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಬಗ್ಗುವಂಥಾ
ಪ್ಲಾದರೂ ಬಲವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಸಾವಿರ
ಮಂದಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನಾದರೂ ಇದಿರಿಸ ಬಲ್ಲೆನು. ಜೈ
ಪಾತಾಳ ಭೂತಾ !” ಎಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಗಾಳಿ
ಯಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಿಡ ತಿರುಗಿಸಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳು
ಪದ್ಮಪಾದನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿದುವು.
ಅವನು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಆವ್ಯಾಯತೆಯಿಂದ
ನೋಡುತ್ತ, “ಪಿಂಗಳಾ, ನಾವೀಗ ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತ
ಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಬಿಟ್ಟೆವು. ಹಾವು ಸೀರಬೇಕಾದ
ನದಿ ಈ ಪರ್ವತಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಣಿವೆ
ಯಲ್ಲಿದೆ. ಕಾಲು ನದಿಗೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಮುಟ್ಟಲು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ
ಕಲ್ಲುಗಳು, ಹತ್ತಬೇಕು, ಇಳಿಯಬೇಕು. ಅದು
ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದುದರಿಂದ, ಈ ಪಿಶಾಚಿ ಕತ್ತೆಗಳನ್ನು
ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಹಾರಿಸಿ, ಆ ಕಣಿವೆಗೆ ಇಳಿದು
ಬಿಡೋಣ. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೋ ! ತಲೆ

ತಿರುಗದಂತೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೋ !”
ಎಂದು ಯಾವುದೋ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಅವನ ಮಾತಿನಂತೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿರು
ವಾಗಲೇ ಪಿಶಾಚಿ ಕತ್ತೆಗಳೆರಡೂ ಅಕಾಶಕ್ಕಿಳಿದುವು.
ಅವು ಬೆಟ್ಟದ ಶಿಖರಗಳ ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ
ಹಾರುತ್ತಾ, ನಡುವಿನ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ
ನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಕೊಳ್ಳುವು.

ಪದ್ಮಪಾದನೂ, ಪಿಂಗಳನೂ ವಾವನಗಳನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಗಿಳಿದರು, ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವೆರಡೂ
ಮಾಯವಾದುವು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಕೈಯಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕದಲಿಸುತ್ತ, ಯಾವುದೋ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸತೊಡಗಿದನು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ನದಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ, ಗುಡ್ಡದಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ
ಎರುತ, ಹೊಗೆಯನ್ನು ಕಾರತೊಡಗಿದುವು.
ಪಿಂಗಳನು ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕದಲದೆ
ನಿಂತಿದ್ದನು. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲೂ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯೂ

ಇಬ್ಬರೂ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಪದ್ಮಪಾದನ ಮಂತ್ರ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಈಡುಜೋಡಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಪಾದನು ಈಕಡೆಗೆ ಬಂದು, ಬೇಲರೋಳಿಗಿರುವ ಗಾಜಿನ ಜಾಡಿಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಪಿಂಗಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಪಿಂಗಗಳೂ ಗಾಜಿನ ಜಾಡಿಯನ್ನು ತಂದು ಪದ್ಮಪಾದನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟನು. ಅವರೊಳಗೆ ಪೊಸಳೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾ ಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ, "ಇನ್ನಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ನಿಜ ರೂಪ ಧರಿಸುವಿರಾ? ಇಲ್ಲವೇ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿ ಈ ನದಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಳಿಸುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಪೂಜಿಸಿದನು.

ಈಕಡಲೇ ಗಾಜಿನ ಜಾಡಿ ಘಟಿಕೆರನೆ ಒಡೆದು ಬೊರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಲೋ ಹಾರಿ ಹೋದುವು. ಕರಗಿನ ವಿಕೃತಾಕಾರಗಳಾದ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತ "ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕರೇ! ನಾವು ನಿಮ್ಮ ದಾಸರು, ದಾಸರು. ಏನು ತಮ್ಮ ಆಪ್ತಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಮಹಾಮಾಯನು ಸಮಾಧಿಯಾಗಿರುವ ಪಾಳು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಈ ಕನಿಯ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ

ಮಾಡಿರಿ. ನೋವಿರೇನು? ಇದು ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆ!" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು. ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮುಖ ನೋಡಿಸೊಂಡರು. ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು "ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವೇನು? ಅಂ!" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಹೆದರಿ ಗದಗದಿಸುತ್ತ, ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, "ಈ ಸದಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ, ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿ ಇರುವ ಪಾಳು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕಾದರೂ, ಮೊದಲು ಪಿಂಗಗಳೆಂಬ ಮಿಾನುಗಾರ ಯುವಕನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ?" ಎಂದರು.

"ಇದೋ! ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನೇ ಮಿಾನುಗಾರ ಪಿಂಗ!" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಿಂಗಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬೆರಳು ತೋರಿಸಿದನು.

ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಪಿಂಗಗಳನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿ, "ಮಹಾ ಪ್ರಸಾದ! ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ ಈಗಲೇ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದರು. —(ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

